

OSTATNIE WIADOMOSCI

KRAKOWSKIE

10 gr.

Prenumerata miesięczna
1.95 z adn. do domu
1.50 z odb. w Adm.

Rok VI.

Kraków, Niedziela 27 września 1936 r.

Nr. 272

Kto popiera powstanie w Palestynie?

Angielskie rewelacje o zbrojeniu i finansowaniu Arabów

LONDYN (PAT). „Times” ogłasza interesujący artykuł swego korespondenta z Jerozolimy o sytuacji wojennej w Palestynie.

„Times” podaje cyfrę wojsk brytyjskich, skoncentrowanych obecnie po nadejściu nowych posiłków w Palestynie na 30 tys. Cyfra ta niewątpliwie jest autentyczna i stanowi prawdziwą rewelację, ponieważ dotychczas przypuszczano, iż ilość wojsk brytyjskich w Palestynie wraz z wyposażeniem obecnie dywizja wynosi najwyżej 20 tys.

Cyfra 30 tys. wojsk jest oczywiście nieproporcjonalnie wielka na tak małym obszarze, jak Palestyna, której ludność wynosi zresztą tylko milion 200 tys.

Lożem wytłumaczenia tego stanu rzeczy należy nie tylko w konieczności zwalczania powstańców arabskich, ale i w pewnych innych faktach, które łatwo domyśleć się z artykułu „Timesa”.

Ustalając, jakimi drogami powstańcy arabscy doszli do posiadania broni, „Times” stwierdza, że znaczną część

stanowi broń, którą fellahowie posiadali przed wojną i której nigdy nie oddali.

Bogatym źródłem dostawy broni jest również niechroniona i trudna do obrony granica, jaką z Transjordanią tworzy rzeka Jordan.

W Transjordanii każdy człowiek posiada szablę i często ją ze sobą nosi. Również przez granicę syryjską odby-

wa się szmugiel broni.

Niewielką ilość broni Arabowie otrzymują także drogą morską, przy czym broń tę dostarczają małe stateczki, a nawet barki.

Ale te wszystkie drogi dostawy broni nie wytłumaczają pojawienia się u powstańców karabinów maszynowych i rewolwerów automatycznych.

Broń ta, jak podkreśla „Ti-

mes”, pochodzić może tylko z zagranicznego źródła. „Times” kieruje swoje podejrzenia pod adresem pewnego europejskiego mocarstwa, którego nie wymienia.

„Times” oświadcza, że Arabowie posiadają obecnie nowe zapasy pieniędzy, bez których nie mogliby prowadzić akcji powstańczej.

Zdaniem „Timesa” wydaje

się wielce prawdopodobnym, że teraz Arabowie naprawdę zasilani są pieniędzmi z tego właśnie obcego źródła.

Powyższe rewelacje dowodzą, że skoncentrowanie przez W. Brytanię na wschodnim krańcu Morza Śródziemnego wielkiej stosunkowo siły 30-tysięcznej, posiada związek nie tylko z zaburzeniami w Palestynie.

Nowy zatarg angielsko-włoski

W. Brytania czuje się zagrożona na Morzu Śródziemnym

LONDYN (PAT). W kołach dobrze poinformowanych nagle zmiana stanowiska W. Brytanii w Genewie, która wyraziła się w poparciu przez Edena żądania Abisynii pozostania w Lidze, przypisywana jest w znacznym stopniu wróżeniom, jakie z podróży inspekcyjnej po Morzu Śródziemnym przywiózł sir Samuel Hoare.

Jak wiadomo, rezultaty inspekcji pierwszego lorda admirałcji znalazły swój wyraz w ogłoszonej przez niego natychmiast po powrocie deklaracji na temat konieczności wzmocnienia brytyjskich baz morskich i lotniczych na Morzu Śródziemnym.

Akcja zamierzona przez Hoare i posiadająca pełne poparcie kanclerza Skarbu Ne-

ville Chamberlain'a, który wskutek nieobecności premiera jest najbardziej decydującą osobistością w rządzie, z natury rzeczy dotyczy Włoch, które jedynie są w stanie zagrozić bezpieczeństwu imperialnych linii komunikacyjnych poprzez Morze Śródziemne.

Rząd brytyjski, decydując się więc na linię wytkniętą

przez sir Samuela Hoare, zdaje sobie sprawę z tego, że dojdzie, w tych warunkach do porozumienia z Włochami w płaszczyźnie Locarna jest nie do pomyslenia. Wobec tego kompromisowość w stosunku do Włoch na terenie genewskim staje się bezcelowa i dla tego została przez ministra Edena, którego kanclerz Skarbu poinformował o wynikach podróży Hoare, porzucona.

Zresztą wymownym dowodem, jak energicznie i stanowczo sir Samuel Hoare zdecydował się swoją akcją wzmocnienia obrony brytyjskiej na Morzu Śródziemnym przeprowadzić jest decyzja jego, ogłoszona wczoraj oficjalnie, wystąpienia na rozpoczynającym się w dn. 1 października dorocznym kongresie partii korwatywnej w czasie dyskusji nad sprawą zbrojeń z wielką mową programową na temat konieczności dozbrojenia się W. Brytanii na Morzu Śródziemnym.

Sir Samuel Hoare staje się dziś w rządzie brytyjskim najsilniejszym i najwpływowszym rzecznikiem dozbrojenia na Morzu Śródziemnym i ten wzgląd będzie miał najbardziej decydujący w całej polityce zagranicznej W. Brytanii również i na terenie Genewy.

Ostatnia decyzja min. Edena jest już wynikiem tej nowej sytuacji.

Alcazar broni się dalej

Zdobyte zostało jedno skrzydło zamku

PARYŻ (PAT). Donoszą z Burgos, iż rząd powstańczy kategorię zaprzecza informacjom, pochodzącym z Madrytu, jakoby wojska rządowe miały już całkowicie opanować Alcazar w Toledo.

W przeciwieństwie do tych

pogłosek w Burgos oświadcza, iż kadeci w dalszym ciągu bronią się wewnątrz Alcazaru. Wojska rządowe zdołały tylko obsadzić wschodnie skrzydło zamku oraz ogród, jak również pałac gubernatora i kasyno przylegające do Alcazaru.

TOLEDO (PAT). Korespondent Reutera donosi, że walki na ruinach Alcazaru trwają w dalszym ciągu.

Korespondent udał się wraz z przewodnikiem, którego mu przydzielono, do części fortecy, zdobytej przez milicjantów.

Ruiny przedstawiają widok niesłychanego spustoszenia. Mury są zniszczone pociskami artyleryjskimi, widać ślady pożaru. Bezustannie słychać jeszcze ogień karabinów maszynowych.

SAINT JEAN DE LUZ (PAT). Według doniesień szeregu radiostacji powstańczych, wojska nacjonalistyczne na froncie Bilbao zajęły wczoraj miejscowości Dava, San Prudencio, Artola, Archavaleta i Placencia.

Obecnie wojska te znajdują się już tylko o 5 klm. od Eibar. Jak przypuszczają, miasto to będzie zaciekle bronione, gdyż znajdują się tam

największe hiszpańskie fabryki broni, które pracują dniami i nocą, aby zapatrzeć w broń wojska frontu ludowego.

Straże przednie wojsk płk. Vague rozpoczęły walkę z czerwoną milicją przed bramami Toledo w odległości ok. 500 m. od Alcazaru.

Samoloty powstańcze zrzucały ponownie nad Alcazarem zapasy żywności oraz odezwy, w których obrońcy Alcazaru zostali zawiadomieni, że uwolnienie ich jest rzeczą kilku najbliższych godzin.

Radiostacja w Sewilli donosi, że partia komunistyczna w Madrycie ogłosiła odezwę, która stwierdza, że położenie obecne jest nadal poważne i niebezpieczeństwo ataku na Madryt zbliża się z każdą chwilą.

Prace Zgromadzenia Ligi Narodów

GENEWA, (PAT). Onegdaj o godz. 17.30 podjęło swe prace Zgromadzenie Ligi Narodów, które dokonało wyboru wiceprzewodniczących. Wybór padł na następujące państwa: Francja (49 gł.), W. Brytania (47 gł.), Jugosławia (44), Kanada (39), Z. S. R. R.

(35), Włochy (32).

Wynik głosowania jest jednomyślnie tłumaczony jako manifestacja w stosunku do Włoch, które zostały wybrane na stanowisko wiceprzewodniczącego mimo, iż delegacja włoska nie jest w Genewie obecna.

Anglia nie zamierza interweniować

TOKIO (PAT). Brytyjski ambasador odwiedził wczoraj ministra Spraw Zagranicznych Arite i kategorię zaprzeczył pogłoskom jakoby rząd brytyjski zamierzał interweniować w jakikolwiek sposób w sporze chińsko-japońskim.

Tydzień Ligi Obrony Powietrznej

Onegdaj rozpoczął się w całej Polsce „Tydzień Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej”.

Rogoroczny „Tydzień L. O. P.” i odbywające się podczas niego obchody będą miały za zadanie przedstawić społeczeństwu rolę, jaką odgrywa w Polsce L. O. P. P. w zakresie przygotowania lud-

ności kraju do obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej na wypadek wojny.

Akcja zbiórkowa i propagandowa „Tygodnia L. O. P. P.” jest organizowana w tym roku pod hasłem rozwoju lotnictwa polskiego i fundowania samolotów szkolno-turystycznych dla naszej młodzieży lotniczej.

Morderca żołnierza skazany na 12 lat więzienia

Przed Sądem Okręgowym w Łucku toczyła się rozprawa przeciw Kuzmiejczukowi ze wsi Miłusz, oskarżonemu o to, że w roku 1920 w czasie odwrotu wojsk polskich wspólnie z Teodorem Safinem i Grzegorzem Spiczakiem zabił w swej chacie żołnierza polskiego, który przybył tam, prosząc o posiłek.

Po zabójstwie i obrabowaniu żołnierza ciało jego zagrzebano w dole po kartoflach.

Na wiadomość o powrocie wojsk polskich wydobyto ciało żołnierza i wrzucono do Styru. Po rozpoznaniu sprawy Sąd skazał Mojsiejczuka na 12 lat więzienia.

Niemcy i Włosi pomagają powstańcom

Sensacyjne wyniki śledztwa przed specjalnym trybunałem

LONDYN, (PAT). — Grupa radykałów z obozu Labour Party i liberalów odbywa obecnie w Londynie śledztwo w sprawie interwencji obcych mocarstw w Hiszpanii.

Przed utworzonym doraźnie trybunałem przesłuchiwaani są świadkowie, w charakterze których występują rozmaici działacze i politycy angielscy, którzy przebywali ostatnio w Hiszpanii i niedawno stamtąd powrócili.

Trybunałowi składane są również dowody rzeczowe, jak np. cylinder bomby, pochodzącej z Duesseldorfu i t. p. oraz odczytywane są rozmaite zeznania, złożone przed władzami hiszpańskimi.

Na wczorajszym posiedzeniu tego „trybunału” wielką sensację wywołały zeznania lotnika włoskiego Vincenzo Patriarca, datowane z Madrytu 15 września.

Zeznał on, iż przyleciał do Hiszpanii jako jeden z pilotów eskadry włoskiej pod dowództwem kpt. Simonetti. Eskadra ta została zebrana w Melilli, dokąd samoloty nadeszły w częściach rozmontowanych.

W Melilli samoloty skoncentrowane zostały na aerodromie w Nador i stamtąd udały się do Tetuanu, a z Tetuanu do Sewilli.

Druga grupa aeroplanów włoskich znajdowała się pod dowództwem kom. Preti, który zabity został na froncie koło Talavery.

Patriarca podaje, że na wojskowym aerodromie powstańców faszyzowskich w Caceras znajduje się 12 wojskowych samolotów niemieckich i 6 włoskich.

Oprócz 12 pilotów niemieckich i 6 pilotów włoskich znajduje się tam również obsługa, złożona z 3 mechaników włoskich i 15 mechaników niemieckich.

Maszyny, tam znajdujące się, są typu 6 Heinkel, 4 Junkersy, 9 Fiatów, 1 Douglas i 5 Breguet'y.

Tylko Douglas jest istotnie aeroplanem hiszpańskim.

W Sewilli jest 9 Junkersów i tyłuż niemieckich pilotów, 5 Heinkel i tyłuż pilotów niemieckich oraz 25 niemieckich mechaników.

W innym miejscu — jak podaje Patriarca — znajduje się 6 Fiatów i 15 Savoy'ów włoskich.

LONDYN, (PAT) — „Manchester Guardian”, mówiąc o wyższości lotnictwa powstańców nad lotnictwem rządowym w Hiszpanii, pisze, że liczba samolotów niemieckich i włoskich na usługach powstańców, pilotowanych przez lotników niemieckich i włoskich sięga 50.

Zjazd ministrów w Wiedniu

RZYM, (PAT). Prasa tutejsza podaje bez komentarzy wiadomość z Wiednia, że zjazd ministrów Spraw Zagranicznych Austrii, Węgier i Włoch w stolicy Austrii odbędzie się w pierwszej połowie listopada 1936 r.

Negus opuścił Genewę

GENEWA (PAT) — Negus odjechał ze swą świtą onegdaj wieczorem do Paryża i Londynu.

Jest oczywiście rzeczą trudną — oświadcza dziennik — przewidzieć, jaki obrót przyjąłby wypadki, gdyby nie było tej wyższości lotnictwa, lecz można powiedzieć, że jeżeli powstańcy są obecnie zwycięzcami, to zwycięstwo o jest w rzeczywistości zwycięstwem włosko-niemieckim.

Wódz terrorystycznej partii na czele zbrojnej bandy w Palestynie

BEJRUT (PAT) — Zbiegły w czasie niedawnych wypadków w Syrii, Fawzi Bey Kawaggi, rewolucjonista, stanął w Palestynie na czele zbrojnej bandy arabskiej i wystosował apel do młodzieży palestyńskiej, w którym, ogłaszając się wodzem terrorystycznych partii, wzywa do swoich oddziałów wszystkich Arabów, pragnących walczyć o wyzwolenie Palestyny z jarzma żydowsko-angielskiego.

Dzieci giną z głodu i pragnienia Rozstrzelano 800 bogatych obywateli

LONDYN (PAT) — Reuter donosi z Gibraltaru: Obywatel brytyjski, który przybył do Gibraltaru z miasta Ronda, opowiada, że w ciągu dwóch tygodni, poprzedzających przybycie wojsk powstańczych, zwolennicy rządu madryckiego rozstrzelali w Ronda przeszło 800 bogatych obywateli miasta. Oddziały rządowe zajmują szereg małych miasteczek w okolicach Ronda. Według dalszych informacji, wiele dzieci zmarło tam z głodu i pragnienia. Zginęło również tysiące sztuk bydła.

Powódź przeciw powstańcom

MADRYT (PAT) — Agencja Fabra ogłasza następujący komunikat: Operacje wojskowe przeciwko powstańcom rozwijają się normalnie, zgodnie z planem, uprzednio ustalonym przez dowóztwo. Na odcinku Oropesa i Talavera otwarto zapory na rzece Alberche, wskutek czego zatopiona została cała okolica, co uniemożliwia odwrót oddziałom powstańczym plk. Yague, operującym na tym odcinku. Według wiadomości, nadeszłych do Madrytu, powstańcy zostali zaskoczeni olbrzymim potokiem, wlewającym się do koryta rzeki. Ponieważ koryto to było dotychczas suche, powstańcy użyli je do transportu swych baterij i innego materiału wojennego, którego wielkie ilości zostały obecnie przez napływ wody stracone.

Powstańcy stracili również wielu ludzi.

Operacja taktyczna na wielką skalę rozwija się tam nadal według planu, opracowanego przez generałów wojsk rządowych.

Jest rzeczą niemożliwą, — kończy komunikat — nie uznać ogromnego znaczenia tego zwycięstwa, które jest bliskie końca.

Wielką naradę w Rzymie proponuje Mussolini

PARYŻ (PAT) — Londyński korespondent „Le Figaro” podaje, jakoby Mussolini wyraził życzenie, by zamiast konferencji pięciu w Londynie odbyła się w Rzymie konferencja

wszystkich wielkich mocarstw w tej liczbie i Z. S. R. R. Celem tej propozycji ma być odebranie Genewie kierownictwa w sprawach europejskich.

Zbrodniczy zamach w Białogrodzie

BIAŁOCRÓD (PAT) — Należący do stronnictwa rządowego poseł do skucyzyny Bogdan Milincicz padł ofiarą zamachu.

Nieznani sprawcy dali do

niego z tyłu kilka strzałów, raniąc go w głowę.

Milincicz przewieziony został do szpitala. Jest mała nadzieja utrzymania go przy życiu.

Sześć państw amerykańskich powzięło sensacyjne uchwały

PARYŻ, (PAT) — Specjalny Korespondent „Le Matin” do

nosi z Genewy, że onegdaj późnym wieczorem odbyło się zebranie przedstawicieli państw południowo-amerykańskich.

Na zebraniu tym reprezentanci 6 państw mieli dać do zrozumienia, iż rządy ich gotowe są jakoby uznać juntę powstańczą w Burgos.

Sprawa ta, omawiana obecnie w stolicach południowo-amerykańskich, nie będzie poruszona w Genewie.

Postanowiono również, według twierdzenia korespondenta, jednak z wszelkimi zastrzeżeniami — że o ile przemówienie hiszpańskiego ministra Spraw Zagranicznych del Valo będzie agresywne, przedstawiciele tych państw południowo-amerykańskich opuszczą salę obrad, a pozostanie jedynie delegat Urugwaju, aby odpowiedzieć na ewentualną krytykę, jaka może być podniesiona w związku z sprawą zerwania stosunków z Madrytem.

Najtaniej, najprędzej, najlepiej uczą kursy samochodowo - motocyklowe
TUSZYŃSKIEGO — NOWY ŚWIAT 44

Potajemna fabryka granatów pracowała w Belgii dla Hiszpanii

BRUKSELA, (PAT). — Prasa belgijska szeroko omawia sprawę dokumentów znalezionych w tece kapitana hiszpańskiego Huerty w pociągu w Antwerpii.

W związku z tą sprawą komentowana jest działalność sekretarza generalnego partii socjalistycznej Delvigne.

We wspomnianej tece znalezione miano bowiem dokumenty, świadczące o tym, iż Delvigne ułatwiał kapitanowi Huerta nabywanie broni i amunicji dla rządu hiszpańskiego.

Delvigne ogłosił w dzienniku „Peuple” oświadczenie, w którym zaznacza, iż czynił wszystko, co w jego mocy, na rzecz Hiszpanów i wyraża ubolewanie, że nie mógł zrobić więcej, niż agencji Niemiec i Włoch dla powstańców.

Proces o zabójstwo po redukcji

Warszawski Sąd Apelacyjny rozpatrzy niebawem sensacyjny proces o zabójstwo na tle redukcji z posady.

W r. ub. rozegrał się krwawy dramat w fabryce maszyn rolniczych Golebiowskiego. Zredukowany buchalter Zygmunt Zyszkowski zastrzelił właściciela fabryki po otrzymaniu

Co dotyczy teki kpt. Huerta i innych tek, które ewentualnie mogłyby być wykryte, to nie znajdzie się w nich nawet cienia dowodu wykroczenia przeciwko ustawom belgijskim.

W kołach politycznych niesocjalistycznych podkreślają, że Delvigne mógł ułatwić misję kpt. Huerty, nie popełniając wykroczenia.

W związku ze znalezieniem wspomnianych wyżej dokumentów, dokonano licznych rewizyj, a m. in. w jednej z fabryk, która wyrabiała potajemnie granaty.

Fabryka ta od początku sierpnia otrzymała zamówienie na 50.000 granatów. Dzień nie dostarczała ona 500 — 600 granatów. Przesłano już 7.500 granatów. W wyniku rewizji władze sądowe nakazały zamknięcie tej fabryki.

pisma o wymówieniu mu posady.

W I-iej instancji Zyszkowski skazany został na 7 lat więzienia. Obecnie obrona zabójcy z zemsty za redukcję wystąpiła o zbadanie stanu umysłowego Zyszkowskiego.

Proces ten znajdzie się na wokandzie w dniu 28 października.

Nowi pisarze hipoteczni

Pan minister Sprawiedliwości miał nowal w dniu 24 b. m. pisarzami hipotecznymi w hipotece miejskiej w Warszawie pp. Piotra Orłowskiego, dotychczasowego prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz Antoniego Śliwińskiego, dotychczasowego wiceprezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Obydwaj nowomianowani pisarze hipoteczni należą do najbardziej zasłużonych przedstawicieli polskiego sądownictwa.

Polski szlak powietrzny z Warszawy do Aten

Od dnia 3 października Polska Linia Lotnicza, biegnąca z Polski poprzez Rumunię i Bułgarię, a kończąca się obecnie w Salonikach, zostanie przedłużona aż do Aten.

Dzięki temu z jednej strony zostaną połączone Polską Linią Lotniczą stolicy Polski, Rumunii i Bułgarii ze stolicą Grecji, z drugiej zaś linia ta będzie dalszym ogniwem w two-

żeniu polskiego połączenia lotniczego z Polski do Palestyny.

W okresie jesieni i zimy samoloty polskie będą kursowały między Warszawą a Atenami przez Lwów, Czerniowce, Bukareszt, Sofię, Saloniki raz w tygodniu, przy czym droga wynosząca około 2.000 klm., przebywana będzie w ciągu dwóch dni, w okresie letnim zaś w ciągu jednego dnia.

Zaburzenia wśród Murzynów na tle zajęcia Abisynii przez Italię

NOWY JORK, (PAT). — Z Południowej Ameryki nadchodzą tu wieści o poważnych zaburzeniach wśród tamtejszych Murzynów, a to na tle zajęcia Abisynii przez Włochy.

Z Georgetown w brytyjskiej Gujanie donoszą, że strajkujący Murzyni podpala ją plantacje trzciny cukrowej.

JUŻ SIĘ UKAZAŁ

NOWY NUMER - 49-y

NAJPOPULARNIEJSZEGO TYGODNIKA OBRAZKOWEGO

ŚWIAT PRZYGÓD

który zawiera

WESOŁE PRZYGODY!

1. CHARLIE CHAPLINA!
2. FLIPA I FLAPA!
3. KAJTUSIA-URWISA!
4. PYTKA GRUBASA!
5. WUJKA ZŁOŚNIKA!

ORAZ OPOWIEŚCI!

1. TAJEMNICA ZATOPIONEJ WYSPI!
2. W SZPONACH ŚWIETLISTEGO SMOKA!
3. MARMELADA DLA PYTKA!
4. ZEMSTA LI-FONGA!

PONADTO:

SPORT NA WESOŁO!
SREBRNY JELEN SZCZEPANIKA

I TARZANA

Cena 10 groszy

Do nabycia w kioskach gazetowych.

**Wesoły
kącik**

Niewiniątka

Gra w „bujanie“, należy do najmilszych rozrywek lokatorów więzienia.

Panowie ci po wyroku skazującym przychodzą do celi z goryczą w sercu, że nie udało im się „zabijać“ policji, ani sądu.

I dla rozrywki zaczynają bujać się wzajemnie.

Oto trzech złodziei mieszkaniowych zabawia się w „bujanie“.

— Uważacie — opowiada pierwszy — przez wiarę w ludzką uczciwość wpadłem.

Byłem na robocie w pewnym mieszkaniu. Wszystko wyniosłem, nawet pościel. Odstawiłem rzeczy do meliny, aż tu patrzę, brak mi jednego wytrycha. Nowiutki był, elegancki, specjalnie do biurek. Zał mi się zrobiło instrumentu, więc wsiadam w tramwaj i jadę z powrotem do tego mieszkania.

Patrzę przez dziurkę od klucza, pali się światło, znaczy się, że właściciel wrócił. Dzwonię, on mi otwiera. Widzę, że facetowi uczciwie z oczu patrzy, więc myślę sobie, że chyba mi wytrych odda, jak go poproszę.

— Przepraszam — mówię — ja tu u szanownego pana zostałem wytrych na biurku. Czy mogę prosić o zwrot?

A ten cham od razu mnie za łeb i do policji! A wytrycha do dnia dzisiejszego nie oddał! Taka na świecie uczciwość!

— A ze mną to tak było — opowiada drugi. — Poszedłem w noc na robotę. Idę ulicą, pa-
tuję — otwarte okno na parterze. Niewiele myśląc wiażę. Zapalam latarkę, pakuję rzeczy do worka i już mam wyjść, aż tu nagle słyszę, że dziecko w sąsiednim pokoju płacze.

Zał mi się dzieciaka zrobiło. Wchodzę więc do pokoju i widzę, że dzieciak w kołysce wrzeszczy, a nianka przy nim spi. Złość mnie wzięła! Obudziłem babę i mówię:

— Zagrzej no pani mleka dla dziecka, a ja go tymczasem potrzynam.

I co miałem za swoją dobroć? Baba po policję poleciała. I zanim się mleko zagrzało... już siedziałem.

— A ja to miałem taki przy-
padek — opowiada trzeci. — Podgazowałem sobie trochę. No i pod gazem, mało wiedząc, co i jak wlałem do jednego mieszkania. Spakowałem na cztery tłumoki, przysłem na miasto i do pasera. Za psie pieniądze mu sprzedałem, bo mi się pić chciało i nie miałem zdrowia się targować.

Z fiaczką pod pachą wracam do domu — patrzę, moje mieszkanie okradzione! Wszystko mi złodzieje — dranie zabrali. Garderobę, bieliznę, nawet pościel łobuzy zwdziali.

Narobiłem wrzasku, wołałem policję. Psa policyjnego sprawadzili. Obwąchał kundel to i owo i... prosto na mnie. Ze niby ja ukradłem. I rzeczywiście okazało się, że pod gazem własne mieszkanie okradłem i własne rzeczy u pasera opylilem. No i teraz siedzę.

Napoleon Sądek.

SZCZEROŚĆ.

— Będziesz mnie kochał, gdy wyjadę teraz na cztery tygodnie?

— Dobrze sobie! Kocham cię najbardziej, gdy cię nie ma.

Napady rabunkowe terrorystów w pobliżu Berezny Kartuskiej

Sąd Najwyższy rozpoznawał wczoraj sensacyjną sprawę członków Komunistycznej Partii Zachodniej Białorusi rejonu Berezna - Kartuska, oskarżonych o krwawe ekpropriacje. Jeszcze we wrześniu 1933 roku na szosie pod Berezą Kartuską znaleziono rozbitą ambulans pocztowy. Obok wozu leżały zwłoki urzędnika urzędu pocztowego w Berezie Józefa Woźniaka, który miał rozplataną od kul rewolwerowych czaszkę.

Brak worka z pieniędzmi w sumie 2030 zł. i 2 worków z prywatną i urzędową korespondencją wskazywał na to, że napadu dokonano w celach rabunkowych.

Na ślad sprawców na razie nie natrafiono.

W parę miesięcy później podobnego napadu dokonano na dróżniku zarządu drogowego Stefana Boruszkę, którego napastnicy zamordowali przy użyciu noży, siekiery i kolby od karabinu.

Kiedy w dwa dni później o-mal ofiarą mordu nie padł inny urzędnik Piotr Lewczuk, policja doszła do przekonania że napady rabunkowe są dziełem terrorystów z pod znaku K. P. Z. B. i mają na celu zasilenie kasy tej organizacji, zwłaszcza, że w owym czasie rejon Berezny Kartuskiej nie otrzymywał z Moskwy odpowiednich funduszy.

Przeprowadzono liczne are-
sztowania wśród członków

K. P. Z. B. z sekretarzem rejonowym na Berezę Kartuską Janem Czyżem na czele.

Czyż przyznał się do nale-
żenia do K. P. Z. B. i wydał swych towarzyszy. Stefana Szylińca, Jana Bykowicza, Dawida Skorynę i Pantelejmona Lisiuka. Przyznał również, że wydał rozkaz Szylińcowi dokonania zamachu na ambulans pocztowy. Zarówno w tym akcie gwałtu jak i innych byli pomocni pozostali członkowie organizacji. Wszystkich oskarżonych pociągnięto do odpowiedzialności. Na rozprawie w Sądzie Okręgowym w Brześciu Czyż, jak i inni oskarżeni, przyznali się do nale-
żenia do Kom. Partii Zach. Bia-

lorusi, ale wyparli się udziału w napadach ekpropriacyjnych, twierdząc, że pierwotne zeznania zostały wymuszone przez policję biciem.

Przed sędzią śledczym zaś zeznawali podobnie, bo oba-
tali się, że po przesłuchaniu wrócą na posterunek policji.

Sąd Okręgowy wobec pew-
nych sprzeczności w przyznan-
nych przez oskarżonych okoli-
cznościach, wydał wyrok ska-
zujący wszystkich po 7 lat
więzienia za przynależność do
kompartii, a uniewinnił ich
od innych zarzutów. Od wy-
roku zaapelował prokurator.

Sąd Apelacyjny stanął na
stanowisku, że zeznania zło-

żone przez oskarżonych w
śledztwie były szczere i zgod-
ne z okolicznościami sprawy
i skazał bezpośredniego wy-
konawcę nakazu partyjnego
Stefana Szylińca na karę
śmierci przez powieszenie,
Czyż za podżeganie do zbro-
dni na 15 lat więzienia. Tyleż
lat więzienia wymierzono By-
kowiczowi i Lisiukowi za u-
dzielenie pomocy, a Skorynę
skazano na 10 lat.

Obrona wniosła kasację.
Sąd Najwyższy skargi kasa-
cyjne oddalił i wyrok śmierci
oraz długoterminowego więzie-
nia uprawomocnił się. Kara
śmierci uległa jedynie zamia-
nie na mocy amnestii na do-
żywcotnie więzienie.

Operację przyplaciła życiem Znow akuszerka na ławie oskarżonych

Wczoraj przed Sądem Apela-
cyjnym w Warszawie stanęła
akuszerka, oskarżona o spędze-
nie płodu na sobie Bronisława
Chojnickiej, która w wyni-
ku zabiegu straciła życie.

Na rozprawie w Sądzie Ok-
ręgowym Zienkiewiczowa nie
przyznawała się do winy,
twierdząc, że zgłosiła się do
niej o pomoc Chojnicka już
wtedy, kiedy zabieg nieudolnie
został dokonany. Chojnicką
przyprowadził jej narzeczony
Tadeusz Strymasiak i za udzie-
lenie pomocy zapłacił 80 zł.

Sąd Okręgowy skazał Zien-

kiewiczową z uwagi na recydy-
wę na 4 lata więzienia. Jedno-
cześnie zapadł wyrok, mocą
którego Strymasiak sąd u-
znał winnym nakłonienia zmar-
łej do spędzenia płodu i okaza-
nie pomocy i skazał go na rok
więzienia.

Na wczorajszej rozprawie a-
pelacyjnej Zienkiewiczowa z
płaczem przyznała się do winy,
wyjaśniając, że Stryma-
siak wiedział, o wszystkim, a
nawet był obecny przy dokony-
waniu zabiegu. Zienkiewiczowa
prosiła o złagodzenie kary.
Obronca Strymasiaka pod-

nosił, że w medycynie znane
są wypadki, iż kobiety, a
zwłaszcza te, które po raz
pierwszy zaszły w ciążę, na
skutek nieślubnych stosun-
ków, doskonale umieją ukry-
wać swój odmienny stan. Czę-
sto najbliższe nawet osoby nie
wiedzą o ciąży. W danym wy-
padku Strymasiak, dając pie-
niądze, mógł nie wiedzieć, na
co są przeznaczane.

Do wyjaśnienia Zienkiewicz-
owej zaś, która dopiero w postę-
powaniu odwoławczym przy-
znała się do winy i oskarża
Strymasiaka, rozliczając na zła-
godzenie kary, nie można przy-
wiązywać wagi.

Sąd Apelacyjny zatwierdził
wyrok na akuszerkę, a Stryma-
siaka uniewinnił.

PRAWO JAZDY — INŻ. FROM. HOŻA 35

Jak wiadomo z depeš, Alcazar leży w gruzach. Reprodukujemy powyżej jedno z ostat-
nich zdjęć ruin wspaniałego ongiś zamku.

Siekierą zmasakrowała męża Pożycie małżeńskie, zakończone zbrodnią

W kolonii Górcie pod War-
szawą zamieszkiwał wraz z
żoną, Natalią, Stanisław Kor-
czak. Korczakowie zajmowali
się hodowlą kwiatów inspek-
towych.

Małżeństwo żyło ze sobą w
złych stosunkach, zwłaszcza
matka i siostra Korczakowej,
Julia i Emilia Binkowe nie-
jednokrotnie brały udział w
awanturach rodzinnych, jakie
wynikały z błahego powodu.

Przed paru miesiącami wy-
nikła jedna z takich sprzeczek
na tle przeniesienia okien in-
spektowych.

Korczakowa, która była
znacznie silniejsza od wątłego
i o słabym zdrowiu męża, cia-
łem zagroziła drogę Korcza-
kowi.

W czasie kłótni Korczak, nie
mogąc poradzić sobie z żoną,
wyciągnął z za cholewy nóż.
W tej samej chwili żona jego
schwyciła siekiere i kilku cio-
sami zwała go na ziemię. Ra-
zy padały nawet wówczas,
gdy nieprzytomny Korczak
krwawił od ran, leżąc na pod-
łodze.

Na miejscu zaiscicia zjawila

się matka i siostra zabójczyni,
obydwie uzbrojone.

Korczakowa i jej rodzina
stanęły przed Sądem Okręgo-
wym, który skazał zabójczy-
nię za przekroczenie obrony
koniecznej na cztery i pół ro-
ku więzienia. Emilia i Julia
Binkowe zostały skazane za
wzięcie udziału w bójce po 2
lata więzienia z zawieszeniem.

Wczoraj Sąd Apelacyjny
złagodził Korczakowej karę do
półtora roku więzienia, daro-
wując połowę na mocy amne-
stii, a Binkowe uniewinniono.

Niezwykła posada do objęcia

Japońskie ministerstwo zdro-
wia poszukuje zoologa, które-
mu chce płacić bardzo wyso-
ką pensję. Uczony, który musi
podpisać kontrakt na 3 lata,
otrzymywałby w tym czasie
3000 yen miesięcznie, a poza
tym jeszcze wysokie renumera-
cje. Mimo to dotychczas nikt
się nie spieszy z objęciem tak
doskonałej posady.

Uczony musiałby bowiem
przebywać przez trzy lata na
„Wyspie Smoków“, położonej
w pobliżu Korei. Wysepka roz-
ciąga się od różnego rodzaju jado-
witych węzów. Z trudnością moż-
na tam zrobić krok, by w tej
samej chwili nie natknąć się
na jakiegoś gada. Zadanie zo-
loga ma polegać na chwytaniu
węży i dostarczaniu ich żyw-
cem do tokijskiego instytutu
bakteriologicznego.

Panuje powszechne przeko-
nanie, że na wyspie czeka
śmiałka, który odważy się po-
jechać na wyspę, niechybnie
śmierci. Z tego też powodu ja-
pońscy uczeni nie dają się ska-
sić wysoką pensją i tej posady
nie obejmują.

Składajcie ofiary na

Fundusz Obrony Morskiej
Konto P.K.O. 50680

OBURZAJĄCE!

Wierzyciel: — Przypominam
panu o terminie, nie mogę dłu-
żej czekać. Jutro muszę regu-
lować pałacę zobowiązanie.

Dłużnik: — Ładnie! Pan za-
ciąga długi a ja mam się pla-
cić!

Kobieta pragnie miłości...

Tragiczne dzieje dwóch sióstr, kochających jednego mężczyznę

Irka wiedziała, że jej arcybogaty Simpson miał poza nią jeszcze szereg innych zainteresowań, jak wycieczki samochodowe, wyścigi konne, grę w karty. Usiłowała więc tak manewrować, aby te rzeczy zabierały mu sporo czasu, ale jednak nie zdołała zagłuszyć jego miłości ku niej. Starannie odmierzając mu spotkania w dość znacznych odstępach czasu, umiała za każdym razem doprowadzać go wręcz do szału...

W tym samym celu nie pozwalała mu już w ogóle przychodzić do siebie, uzasadniając to zazdrością Wiśniewskiego, którego należy się strzec po ostatnim spotkaniu.

Sama zawiadamiła go telefonicznie, kiedy się spotkają i kazała mu oczekiwać na nią w pokoiku, odnajmowanym od Roniukowej.

Początkowo to „gniazdko miłosne” niezbyt mu się podobało i nawet bardzo niechętnie je odwiedzał. Ale Irka wychwalała mu zalety tego mieszkania, z którego w razie niebezpieczeństwa łatwo było się wycofać potajemnym przejściem przez mieszkanie Roniukowej a nawet i jeszcze innym przez jej sklep...

Simpson w końcu się zgodził i pomyślał sobie nawet, że takie ukryte spotkania właściwie nadają im charakter bardzo romantyczny. Już niemal pragnął, aby kiedyś nagle ich przyłapano i musiał uciekać owymi potajemnymi wyjściami. Uważał, że takie wspólne niebezpieczeństwo zespoliłoby go nawet jeszcze bardziej z Irką.

Jeżeli zaś chodzi o Wiśniewskiego, to jego miłość ku Irce sięgała już szczytów napięcia. Ani mu przez myśl nie przechodziło, że Irka mogłaby się nadal spotykać z Australijczykiem, do chwali, zresztą, póki nagle pewien mały i pozornie nieznaczający wypadek nie sprawił, iż w sercu Wiśniewskiego zakiełkowały znów zalążki jadu zazdrości.

Pewnego popołudnia około godziny piątej przejeżdżał taksówką przed sklepem Roniukowej i wydawało mu się, że ujrzał Irkę wchodzącą do tego sklepu.

Gdy się zobaczyli wieczorem, zupełnie już nawet nie pamiętając o tym, zapytał Irkę:

- Coś robiła przez dzisiejszy dzień Ireczko?
- Nie wychodziłam z domu nawet na krok.

Czułam się dziwnie zmęczona, więc przez cały dzień czytałam książkę.

— Jakto? I wcale nie wychodziłaś?

— Nie.

Już chciał jej wypalić, że to nieprawda, bo przecież widział najwyraźniej, jak wchodziła do Roniukowej, ale dziwny odruch nakazał mu milczeć. Zapytał tylko sam siebie:

— Dlaczego mi kłamie?

Dotkliwy ból, jakby ostry sztylet, przeszył mu serce.

— Nazajutrz z samego rana udał się do Roniukowej.

— Droga pani, chciałbym zrobić prezent Irce. Mówiła mi, że w tych dniach widziała u pani coś takiego, co jej się bardzo podobało. Prosiłem, żeby mi powiedziała co, a natychmiast jej to kupię. Ale jakoś dziwnie uparła się, nie chcąc mi nic powiedzieć. Więc ja się też uparłem i chcę jej zrobić niespodziankę, kupując jej właśnie to, co jej się tak podobało, ale coby to mogło być?

Trudno zaprzeczyć, że Wiśniewski zabrał się do rzeczy bardzo sprytnie, ale Roniukowa była też nie w ciemną bita i jako stara wyjadaczka nie dała się wziąć na kawał, mówiąc:

— Panna Irena zauważyła u mnie coś, co jej się bardzo podobało? A wie pan, że zadziwia mnie pan. Niestety, panna Irena ostatnio mnie zaniedbuje. Bardzo dawno już nie zaszczycała mnie swoimi odwiedzinami.

Słowa Roniukowej najzupełniej uspokoiły Wiśniewskiego i rozwiały jego podejrzenia. Domyślał się, że musiał się jednak pomylić. Rzucił więc okiem dokoła i widząc ładną figurkę porcelanową, rzekł:

— Wydaje mi się, że miała na myśli jakąś figurkę porcelanową.

— Możliwe, gdyż mam rzeczywiście sporo ładnych takich figurek, ale z pewnością panna Irena nie u mnie ją widziała, bo, mam zaszczyt powtórzyć, że nie była u mnie już jakie dwa miesiące co najmniej.

— Bo ja wiem? Może doprawdy widziała to, gdzie indziej — zgodził się wreszcie Wiśniewski. Był już zupełnie uspokojony. Ale tak napraw-

dę do głębi przekonany jednak jeszcze nie był, bo zazdrość ma to do siebie, że nie daje się w żaden sposób zagłuszyć, gdy już się zrodziła. W zakamarkach serca gnieździły mu się jeszcze resztki tej trucizny.

Chciał już wyjść, gdy nagle gwałtownie cofnął się w głąb sklepu, udając, że przygląda się jakiejś starej szafie palisandrowej z wielkim lustrem.

Ujrzał bowiem wychodzących z bramy domu Profesora z jego nieodstępnym towarzyszem Mugajem.

Obaj byli jawnie bardzo zadowoleni z siebie. Musieli widocznie coś tu pomyślnie załatwić, a mimo woli zaniepokoiło Wiśniewskiego.

Co ci dwaj mogli tu robić?

Ponieważ zawsze na złodzieju czapka górą, więc i Wiśniewski pomyślał sobie, czy tu gołota i Miller nagle się nie wiloni, czy w ogóle Roniukowa, Irka i ta banda nie była poprostu gronem skowców, knujących zamach na jego szczęście. Pomyślał sobie:

— Trzeba się mieć na baczności. Strzeżon Pan Bóg strzeże.

Pospieszył więc czym prędzej do swego pokoiku, gdzie zwykł się przebierać i z którego wychodził zawsze, jako Fradek, bezrobotny strażnik.

Po pół godzinie już był przy szyneczku Sępczackiego. Wchodząc zawołał:

— Cześć towarzysze! Czy towarzysz Miller obecny?

— Och, lepiej o nim nie gadać. Pije na miasto i wogóle już nawet nie tężewieje. Co dziwniejsze, że on, dawniej zawsze taki skromny, cichy i płacziwy, teraz, jak tylko wypije dwa — trzy kieliszki wódki, już się robi zły i napastliwy, aż strach.

— Co ja słyszę? A gdzie jest teraz?

— Pcha nadal swój wózek. Ma jeszcze to swoje zajęcie, co dawniej. Ale co tylko zarobi to raz przepija.

— Więc wróci, zapewne, dopiero wieczorem?

— Oczywiście.

— A reszta? Przyjdzie tu na obiad?

— Prawdopodobnie. Może pan zaczeka?

— Nie. Wrócę tu jeszcze. Muszę przez ten czas coś załatwić. Proszę im powiedzieć, że stawiam dziś wszystkim kawę z likierem.

Wyszedł zjadł obiad w barze skromnym, ale przecież nie takiej garkuchni, jak u Szponieckiego, po czym wrócił. Zastał tam już rzeczywiście całą „ferajnę”.

Powitano go bardzo gorąco Pastawił kawę z likierem. Gdy wypito parę butelek i nastrój już był wybitnie wesół, Fradek nagle zapytał Profesora, co robił wraz z Mugajem z rana w domu, gdzie mieści się sklep Roniukowej.

Profesor ostupiał i spojrzał na Fradka przez nikliwym okiem.

Dalszy ciąg jutro.

JÓZEF BIAŁOSKÓRSKI

Pod palącym słońcem Afryki

Ze wspomnień b. sierżanta
Legii Cudzoziemskiej w Maroku

Tajemnice haremów w Afryce

XXXV.

Od roku 1930 nie widziałem jej. Nie wiem co się z nią stało. Przypuszczam, że dobrze się jej wiedzie.

W taki sposób potrafi Legia wyzwolić niewolnicę i zaopiekować się nią. Nie był to jedyny wypadek, kiedy Legia wyrwała kobiety ze szponów arabskich rozpustników.

Pewnego dnia w zdobytej przez nas wsi zauważyliśmy na drzewie wyraźny, francuski napis:

„Jestem Europejką. Arabowie uprowadzili mnie i tu trzy mają. Wzywam pomocy. Czerwiec 1927 roku”.

Napis był pięknie wryty i rzucił się w oczy. Nie było jednak czasu na zachwyty i zastanawianie się. Należało jak najszybciej zająć się odnalezieniem uwięzionej. Przeszukaliśmy więc leśniczkę za leśniczką, ale nie mogliśmy wpaść na jej trop.

Nie rezygnowaliśmy jednak. Europejka wpadła w ręce Arabów dopiero przed dwoma miesiącami, tak przynajmniej wynikało z napisu, musiała więc jeszcze tu gdzieś być.

Kapitan kłął na czym świat stoi i zapędzał żołnierzy do szukania Europejki. Przez cały dzień weszliśmy jak psy, zaglądaliśmy w każdy kąt, w każdą szparę, wołaliśmy, strzelaliśmy w powietrze. Wszystkie nasze wysiłki poszły jednak na marne. Europejka ulotniła się, jak kamfora.

Gdy słońce chyliło się ku zachodowi, kapitan stracił resztki cierpliwości. Wezwał kaida i krzyknął:

— Jeśli natychmiast nie powiesz, gdzie ukryte biała kobieta, nędznie zginiesz!

— Ależ nie porywałem żadnej białej kobiety — odparł kaid, udając głupiego. — Nie mogę więc wiedzieć gdzie się podziwa...

— Powiesz czy nie, ty stary osle! — krzyknął wyprowadzony z równowagi kapitan i wymierzył lufę rewolweru w Araba.

Nie wiem jakby to się skończyło, gdyby nagle nie zbliżył się do kapitana jeden z żołnierzy, Polak, były student medycyny, i nie szepnął:

— Panie kapitanie, przez cały czas Arab rzuca niespokoj-

ne spojrzenia na stos liści leżących przed jego chatą. To wydaje mi się podejrzane.

Kapitan nie odrzekł słowa, tylko wraz z legionistą podszedł do stosu liści i we dwóch zaczęli go odgarniać.

Kaid widząc to, z błyskawiczną szybkością wyciągnął sztylet i podskoczył do kapitana. Cudem kapitan został przy życiu. Jeden z legionistów w ostatniej chwili podbił kolbą rękę Araba i następnie tak silnie nią go zdzielił, że kaid wyciągnął się jak długi na ziemi.

Obecnie już bez przeszkód można było odgarnąć liście. Wkrótce wyłonili się z pod nich nogi kobiece. Żołnierze jeszcze energiczniej odrzucali liście i wreszcie oczom naszym ukazała się uśmiechnięta, biała kobieta.

Widocznie te bestie w ludzkim ciebie, widząc, że zbliżamy się do wsi i bojąc się kary za uprowadzenie Europejki usypili ją jakimś narkotykiem, a następnie przykryli stosem palmowych liści.

Kapitan polecił kilku żołnierzom odprowadzić Araba na bok. Żołnierze nie robili z nim wiele ceregieli. Sami wymierzili mu sprawiedliwość. Po pewnym czasie wrócili do nas bez kaida.

— Coście z nim zrobili? — zapytałem.

— Powiesiliśmy go na palcu, a następnie zakopaliśmy zwłoki.

Nie chciało mi się wierzyć. Przypuszczam raczej, że przed zgładzeniem, porządnie się nad nim zęcali i pomścili wszystkie krzywdy, jakie wyrywał niewinnym kobietom. Nie miałem za to do nich żalu. Należało się to temu dzikusowi. Sam bym może nie lepiej postąpił.

Tymczasem kapitan zainteresował się niewolnicą. Gdy obudziła się i wróciła do siebie, zapytał ją, w jaki sposób dostała się w ręce Arabów.

— Jestem żoną profesora M. z Casablanci — odparła — Arabowie porwali mnie wieczorem, gdy spacerowałam nad brzegiem morza.

Kapitał polecił kilku żołnierzom natychmiast odprowadzić ją do szosy. Legioniści w nią wykonali rozkaz. Posadzili ją na muła i odwieźli do szosy, tam pani profesorowa przesiadła się do autobusu i pojechała do męża.

Innym znów razem we wsi Arabadi znaleźliśmy w jednej szopie ubranie po Europejce.

— Skąd je masz? — zapytał kapitan Araba, zajmującego tę leśniczkę.

— Znalazłem.

Kapitan nie wierzył mu i zawołał:

— No, chłopcy wólcie mu kilka batów, to zacznie śpiewać.

Żołnierze zdjęli paski i zaczęli nimi smagać Araba. Ten początkowo wydzierał się

wniebogłosem z bólu. W końcu nie wytrzymał i krzyknął:

— Przestaniecie bić, to waam powiem.

— To mów — odparł kapitan, dając znak żołnierzom, by przestali.

— To ubranie pewnej niewolnicy, która umarła — oświadczył, ocierając zimny pot z czoła.

— Gdzie jest pochowana?

— Tam — wskazał palcem drzewo, pod którym była zakopana zmarła.

Kapitan poszedł we wskazanym kierunku i ujrzał jakąś starą mogiłę.

— Kiedy zmarła? — zapytał kapitan Araba, powróciwszy do chaty.

— Przed trzema laty.

To wydało się kapitanowi podejrzane. Przyjrzał się jeszcze raz ubraniu, gwizdnął przeciągle i rzekł oburzony:

— Ten stary galgan chce mnie oszukać. Napotkał na frajera! Przecież tego rodzaju suknie były jeszcze ostatnim krzykiem mody przed trzema miesiącami.

— Gdzie jest biała kobieta? — wrzasnął, zwracając się do Araba.

Arab nie przejął się gniewem kapitana i odparł ze spokojem:

— To stara suknia.

— Zaraz będziesz śpiewał inaczej! — ryknął kapitan, zwracając się w stronę żołnierzy, rozkazał: — Wziąć go w obrot. (Dalszy ciąg jutro).

Film wykrył zbrodniarza

Dzieje niesamowitego morderstwa

W Macao, zwanym „Monte Carlo Wschodu”, dokonano w tych dniach tak niezwyklej zbrodni, że nawet w tym mieście, zbiorowisku podejrzanych typów różnych narodowości i ras, wywarła ona wielkie wrażenie.

Ofiarą zbrodni padł Chińczyk Tsu-Ling właściciel małej jaskini gry, który był zarazem krupierem swego „kasyna”. Mógł sobie wprawdzie pozwolić na oplacanie krupiera, ale był tak chciwy, że nikomu nie powierzał swego mienia.

Pewnego wieczora gdy Tsu-Ling uniósł się z miejsca, chcąc zgarnąć po grze monety ze stołu, padł martwy na podłogę. Został postrzelony, chociaż nikt z obecnych nie słyszał wystrzału. Ktoś wystrzelił zza okna, przy którym stał siedział chciwy Chińczyk.

Detektyw Gondalec, pod którego obserwacją znajdowała się ta jaskinia gry, przypadkowo wo znajdował się na miejscu zbrodni. Natychmiast zaalarmował portugalską i brytyjską policję, która po kilku chwilach obstawiała budynek i nikogo nie wypuściła na ulicę. Podczas gdy policjanci rewidowali obecnych na sali graczy, detektywi przetrząsnęli okolicę, szukając mordercy. Nie wpadło się jednak na jego trop. Ani jeden z gości nie miał przy sobie rewolweru, a w pobliżu kasyna nie znaleziono nic podejrzanego.

Znajdujących się w kasynie odwieziono do więzienia. Nie pomogły protesty Europejczyków, którzy grozili swymi ambasadami, ani jęki i narzekania złotych graczy. Gondalec nikogo nie wypuścił na wolność. Przypuszczał bowiem, że wśród nich musi się znajdować chociażby jeden, który stał w ścisłym kontakcie z tajemniczym mordercą.

Mimo energicznie prowadzonego śledztwa detektyw nie mógł wpaść na trop zbrodniarza. Zamierzał już nawet wy-

puścić z więzienia zatrzymanych, gdy nagle w tajemniczej sprawie zaszedł nieoczekiwany zwrot.

Z Hongkongu przybył kolega, który tam spędził urlop, i opowiedział detektywowi o wspaniałym filmie amerykańskim. Treść tego filmu zaintrygowała Gondaleca. Natychmiast pojechał do Hongkongu.

Wyświetlano jeszcze tam wspaniały film. Detektyw z zainteresowaniem śledził bieg akcji, jedna zaś scena szczególnie przykuła jego uwagę. Pewna starsza kobieta grała ze znajomymi przy oknie w karty. Nagle padła martwa. Ktoś strzelił do niej z zewnątrz. Strzał oddano z odległej o 300 metrów wieży z karabinu. Jego wizjer był nastawiony na okno, przy którym zabita sie-

działa każdego wieczora. Cyniel był połączony z zegarem i o ósmej wieczorem, przy ósmym uderzeniu, karabin wystrzelił. Zbrodniarz zaś o tej porze siedział u starszej pani i grał z nią w karty.

Gondalec natychmiast wrócił do Macao i zastosował metodę, którą ujrzał na ekranie. Poszedł po linii strzału i natknął się na dwupiętrowy dom, z którego rozpościerał się doskonały widok na kasyno Tsu-Linga. Podczas dokonywanej w domu rewizji znalazł na parapecie jednego z okien karabin, którego lufa była skierowana na kasyno Chińczyka. I w tym wypadku, zupełnie jak na filmie, strzał oddano za pomocą zegara.

Obecnie z łatwością można było stwierdzić kto dokonał

zbrodni. Pokój zajmował Amerykanin Tomasz White. Znajdował się między tymi graczami, których Gondalec polecił aresztować w sali gry zaraz po zabójstwie Chińczyka. Wskutek nieoczekiwanego aresztowania go, zabójca nie zdążył zatrzeć śladów po przestępstwie.

Do urzędu śledczego sprowadzono natychmiast White'a, któremu detektyw opowiedział o swym odkryciu. Wywarło to tak potężne wrażenie na zbrodniarzu, że od razu przyznał się do winy.

W kasynie Chińczyka przegrał on całe mienie. Chciał za to zemścić się na Chińczyku Tsu-Lingu. Wprowadził więc w czyn pomysł, który widział niedawno w Hongkongu na ekranie.

Gazeta najbogatszych ludzi

ukazuje się tylko raz na tydzień

W Nowym Jorku wychodzi jedyne w swym rodzaju pismo. „Park Avenue Social Review” ukazuje się raz w tygodniu i jest pismem milionerów. Na Park Avenue mieszka ją najbogatsi ludzie Ameryki, a tygodnik przynosi wszelkie wiadomości i zdarzenia z życia milionerów.

Na pierwszej stronie pismo komunikuje o narodzinach, wypadkach śmierci, ślubach i rozwodach, oczywiście, w sferach milionerów. Poza tym pismo podaje, kto i gdzie wydaje bal lub garden party i kto ofiarował kilka tysięcy dolarów na jakiś dobroczynny lub naukowy cel.

Jedną z najważniejszych i najpoczytniejszych rubryk, jest rubryka genealogiczna. Dobrze płatni genealogicy podają czasem fantastyczne rodowody. Jednemu z nich „udało się” stwierdzić, że rodzina Astora jest spokrewniona z królem Jerzym IV. Rockefeller zaś ma pochodzić od króla Franciszka I, a Vanderbilto wie od rzymskich cesarzy.

Wiele miejsca w tygodniku

poświęca się rubryce mieszkaniowej. 2000 pokoiów 42-piętrowego hotelu Waldorf Astoria nie może zaspokoić zapotrzebowania, ponieważ niektórzy goście zajmują 12 lub 14-pokojowe apartamenty. Do Nowego Jorku stale przyjeżdżają ludzie, którzy są zrozpaczeni, gdy nie mogą wynająć lub kupić pałacyku na Park Avenue. Są gotowi za jeden pokój na tej ulicy płacić komorne w wysokości pięciu a nawet ośmiu tysięcy dolarów rocznie.

Z ostatniego numeru „Park Avenue Social Review”, który wyszedł w 4000 egzemplarzach, można się dowiedzieć, że w pałacu bankiera Fishera znajduje się całe muzeum, składające się z najstarszych i najslawniejszych obrazów. Hearst, amerykański król pra-

sowy, zbiera srebrne i złote przedmioty sztuki.

Utrzymanie tych domów pochłania olbrzymie sumy. Kosztuje ono na Park Avenue przeciętnie 90000 dolarów rocznie. Personel, kamerdynerzy i pokojówki, kucharze i ich pomocnicy, ogrodnicy, szoferzy, fryzjerzy, portierzy i sekretarki, lektorzy i damy do towarzystwa otrzymują bardzo wysokie wynagrodzenie i prawie zawsze całkowite utrzymanie.

Roczny budżet mieszkańców Park Avenue wynosi około 350 milionów dolarów. Istnieją państwa europejskie, których budżet pochłania mniejsze sumy. Przy tym należy zażyczyć, że cała Park Avenue ma tylko 2 kilometry długości.

W CZTERY OCZY

Intymne rozmowy iksa z Czytelnikami

Nie wolno wszystkich potępiać!

P. RYS woła: „Czytając te wszelkie „cięte” aluzje do nas biednych „samców”, czy jak ich tam nazywacie, postanowieniem położy kres wszelkim ekscesom, godzącym w naszą cześć męską.

Otóż mylnie jest mniemanie p. Niutki i wielu innych jej podobnych pań.

Aby wydać wyrok na cały ród męski, trzeba przede wszystkim ich poznać, a Pani jak widzę, poznała jednego i opierając się na tym jednym wydaje sąd o wszystkich. A że znajdzie się „parszywa” owca w niejednym stadzie więc ją wykluczyć, a nie porównywać innych do niej, rzucając obrzydlive poszwile, wychodzące z ust wszystkich prawie pań, biorących dotychczas udział w polemice o pani Lili.

Jeszcze raz, dajecie dowód, jak mało jesteście wartościowe (nie wszystkie), jak mało posiadacie samokrytyki. Nie lojalności u Was nie ma! Nie potraficie myśleć logicznie. Same banalności w Waszych główkach i to Was unieście, ponieważ gnacie się tylko w domysłach, a nie szukacie prawdy. Przez to zatracacie swą wartość w oczach męskich. Każdy z nas przeto traktuje Was jako „bachantkę”, jako istotę lekkomyślną, którą jedynie można się pobawić.

Co do nas, jesteśmy wszyscy jednakowi, pod względem erotyzmu, ale do pewnych granic. Mianowicie mężczyzna i kobieta to dwie półkule szklane, które toczą się różnymi ścieżkami. Gdy jedna z tych kul trafi na drugą, wtedy następuje starcie, z którego wytworza się ciepło, z ciepła sympatia, a z sympatii płomienna miłość. Zależnie od siły tejsz następuje głębsza miłość lub tylko rzekoma sympatia, oparta je-

dynie na samym pożądaniu. Bywa nieraz, że rzekoma sympatia można doprowadzić do pomysłnego rozwoju. Oboje muszą być artystami natury i życia.

A gdy się spotkają jednostki wręcz przeciwne sobie, wtedy następuje komplikacja. Jedno stara się rozwinąć cały swój arsenał „tricków”, żeby wykorzystać daną sobie jednostkę. Aby się zabezpieczyć przeciw tym i innym niespodziankom, powinna każda niewiasta, jak pięć słabsza zaopatrzyć się nie tylko w sztukę awdziejską, ale i być detektywem, potrafiącym przejrzeć na wskroś męczyznę i unicestwić jego zamiary w zaraniu.

Wtedy nie będzie przekleństw wypalania oczu — tym podobnych ekscesów.

Kobieta musi być kobietą w każdym słowa znaczeniu. I gdy trafi się jednostka o niskich instynktach, moralnych, wyrugować ją z miejsca ze swego serduszka, jako niegodnego swych uczuć.

Otóż ja, mając lat 25, spotkałem na swej drodze niewiastę, która jest mi wszystkim i którą prosto ubóstwiam. Choć dotychczas byłem młodzieńcem jak i inni przelatującym z kwiatka, na kwiatku, dziś stałem się zupełnie odrodzonym i wprost za bluźnierstwo policzyłbym sobie, gdybym miał słowo, lub czymkolwiek dać coś do myślenia, co by ubliżyło jej czci. Gdy by w przyszłości nie spełniły się moje pragnienia, a zostałaby żoną innego, byłby wówczas szczęśliwy jej szczęściem. Lecz wierzę w jej miłość, bo choć posiada wyjątkalne uniwersyteckie a ja średnie, to jednak swym zachowaniem i całkowitym oddaniem potrafiłem zdobyć jej bezwzględna miłość.

A więc nie można wszystkich sądzić na równi z innymi.

Tłumaczenie snów

P. Natoliński. Spotka Pan dawnego znajomego. Będą chwilowe przeciwności. Rozmowa o chorobach, czy leczeniu. Po zna Pan Wancę.
P. Roma z Diuglej. Skończy Pan kursa. Oplaci się to Pani. Brunet średniego wzrostu jest Pani zyczyliwy. Pozna Pani mężczyznę, którego imię zaczyna się literą M.
P. Storzysk. — Maryla. Mężczyzna w mundurze interesuje się Panią. Niedomaganie będzie wśród osób bliskich. Komplementy będą. Nabytek nowy.
P. Katja 13. Spotka Paniego dobrego znajomego. Sprzeczką będzie w domu. Szczęśliwy dzień. Sroda. Charakter pisma zdradza wrodzoną inteligencję i niektóre cechy dziecka.
P. Stachurka. Pozna Pani młodego chłopca. Będzie sprzeczka o pieniądzu.
P. Ułwik. Pierścień z zielonym kamieniem przyniesie Pani szczęście. Niedomaganie będzie.
P. Jedwisia. W przyszłości będzie Pani zamożna. Przyjaciółka zachoruje.
P. Adam 1. P. Eksmisja grozi Panu. Czy będzie wykonana nie wiem. W zdrowiu zajdzie znaczna poprawa. Radosne zdarzenie będzie. Szczęśliwy dzień: poniedziałek.
P. P. Franciszek B. I Jan Skrzeczyński (Kraakow). Numer winien zawierac jak najwięcej zar. Zycze Panom powodzenia! Szatynka z Okęcia 11. Szczęśliwy Pani dzień: sobota. List nadzieję lub papier urzędowy. Blondynka obmawia Panią. Po zna Pani Wacława. Sprzeczka będzie.

BALSAMICZNA SÓL

DO NÓG

GASECKIEGO (Z KOGUTKIEM) AGEPIN

usuwa ból, pleczenie, nabrzmienie nóg, zmiękca odciski, które po tej kąpeli dają się usunąć nawet paznokciem. Przepis użycia na opakowaniu.

RADIO

ROZGŁOSNIA WARSZAWSKA

6.30 Pieśń. 6.35 Gimnastyka. 6.50 Muzyka. 7.30 Para Inimorfacji. 7.40 Muzyka. 8.00 Audycja dla szkół. 11.30 Śpiewajmy piosenki — audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 „Przyotyki i odwroty” — pogadanka. 12.23 Koncert. 13.10 Chwilka gospodarcza domowego. 14.30 Koncert muzykowy. 15.35 Wiadomości gospodarcze. 15.45 Audycja dla dzieci. 16.05 15-lecie Kół Młodzieży polskiego Czerwonego Krzyża. 16.15 Koncert. 16.45 W Tallinie — pogadanka. 17.00 Melodie młodości. Wykonawcy: Mela Ork. P. R. (z krasnym Radiowej). 18.00 „Pustelnia w kramie legend, cudów i czarów. 18.10 Kras program. 18.20 Życie kulturalne stolicy. 18.25 Koncert reklamowy. 19.00 Pogadanka aktualna. 19.10 „Dobosowe gośdy — repod Huculczyzny. 19.40 Dwie sonaty. 20.15 Audycja dla Polaków zagranicą: „Polska pieśń „Judowa” — audycja muzyczna. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Mieli polskie i obce. 21.50 „Ciepłe gęśle i podwika”. 22.00 Wiadomości sportowe. 22.15 Koncert w wyk. Ork. Symf. P. R. 23.00 Muzyka taneczna. Zakończenie audycji o godz. 24.00.

Na małej wokandzie...

Bój o męczyznę

(A. E.) — Nie uważasz Jadźka, że czas się żenić? — rzekła peronego razu do przyjaciółki panna Weronika Migdałówna.

— Musowo! — odparła z przekonaniem panna Jadwiga Szczurek. — Tylko o to się rozchodzi, że nie wiadomo z kiej.

— Jaki nie wiadomo? Mało to niezieniatych męczyznów po kurierach się ogłasza? Weźmy no te troje gazetki „matrymonialne”, może się co trafili!

Panna Jadwiga sięgnęła po gazetę, usiadła na łóżku obok przyjaciółki i poczęła na głos czytać:

— Pana, co mi robił mczoraj w tramwaju niedorzeczne propozycje, proszę o wyjaśnienie, co one miały znaczyć. Odpowiedzi sub „Cnotliwa”.

Masz psiakrew cnotę, ale w lokciu.

— 10 groszy pranie kołnierzyka, właścicielka wyjdzie za mąż. Zarosze ci Weronka mówiam, że pralnia dobra rzecz.

— Nagniotki obcinam, małżeństwa kojarzę. Antoni Dziurka, Łachowska 7. Byłam u niego w przeszłym roku, to chciał zaliczki.

— Panna z dużą mleczarnią wyjdzie za mąż z miłości. Pierró

szeństwo bruneci, szatyni i blondyni. Choroba, same baby się ogłaszają.

— Wdowa średniolatka, rła ścicielka wędlarni, poszukuje krzepkiego kandydata do małżeństwa. Oferty sub „Kielbasa”.

— Panna niebieska... O! Weronka! Nareszcie jeden męczyzna się ogłasza:

— Gram na trąbie i ożenię się, kto mi pożyczyci 300 złotych. Hilary Ciup, Ostrowska 12.

Panna Jadwiga urwała. Spoważniała bardzo, poczem szybko ruchem nałożyła beret i oświadczyła:

— Idę do niego.

Ale w tym momencie skoczyła do drzwi panna Weronika, pragnąc ubiec przyjaciółkę. Naturalnie rywalka chwyciła ją za spódnicę i wywiązała się walka, w czasie której obie panie posługowały się niedozwolonymi sztuczkami, jak chryot za włosy i wydrapywanie oczu.

Rezultatem tej bójki była sprawa sądowa.

Sąd, biorąc pod uwagę, iż nie podobna ustalić, kto bójkę rozpoczął, obie panie unierwinił.

Kotwice w żołądku rekina

W tych dniach w pobliżu wysp Hawajskich schwymano dużego rekina, którego zabito na miejscu. Gdy rozcięto brzuch rekina, znaleziono w jego żołądku dwie kotwice, jedna o wadze 5, a druga 20 kilogramów, 20 metrów liny, 3 kg. śrub, zegarek ręczny, łopatkę do węgla, dwie podkowy, dziadek do orzechów, płaszcz wojskowy, ładownicę i jeszcze wiele drobnych przedmiotów metalowych.

Ogólna zawartość żołądka ważyła 120 kilogramów, podczas gdy cały rekin 700 kilogramów.

Czytajcie Nowego Sportowca

W RESTAURACJI

Gość: — Cóż to za porządek! Sznycla już nie ma, kotleta — nie ma. Kelner proszę mi dać moje palto!

Kelner: — Żałuję bardzo, też go nie ma!

W szponach gangsterów

Powieść — film z życia gangsterów chicagowskich

Miss Nora, tajemniczy wódz bandy gangsterów, jest ostraczką mieszkańców Chicago. Działa w porozumieniu z Al Capone i dzięki swej odwadze, pomysłowości i niezwykłej urodzie dokonuje szeregu napadów, porwań. Miss Nora posiada również rzadki u kobiety dar hipnotyzowania.

Będąc dzieckiem pokochała miss Nora — Lili Eden — młodego lekarza chicagowskiego. Jako wódz gangsterów, postanowiła zdobyć przemocą jego miłość, pomimo, że doktor Graba był ojcem dwóch dziewczynek i czuł się szczęśliwy w swym pożyciu małżeńskim. W podstępny sposób porwała lekarza, którego oczarowała i czyniła powolnym narzędziem w swym ręku.

Ale plany miss Nory pokrzyżował genialny detektyw chicagowski, Fred. Fred na czele policji zdołał dostać się do kryjówki miss Nory i po zacieklej walce aresztował ją. Miss Nora skazano na śmierć, ale jej przyjaciółom udało się przekupić naczelnika więzienia w Sing-Sing, który stracił w podstępny sposób inną więźniarkę, miss Norze zaś ułatwił ucieczkę.

Po odzyskaniu wolności podejmuje miss Nora walkę manowo: ale detektyw Fred wyszedł tymczasem kryjówek gangsterów, stwierdził, że miss Nora nie zginęła na krześle elektrycznym o czym powiadomił władze sądowe i odnowa z pomocą młodego murzyna Toma, który był na służbie gangsterów i stał się oddanym sługą Freda, rozpoczął poszukiwania za gangsterami.

Fred zdecydował, po powrocie do Chicago, że tylko jedna droga prowadzi do złowienia miss Nory: należy wpłynąć na doktora Graba, by wrócił do swej kochanki, uspił jej czujność, zdobył jej pełne zaufanie i w odpowiedniej chwili oddał ją w ręce policji. Fred tajemniczył w swój plan sędziego Greena, który zgodził się na jego wykonanie. Trudniej było przekonać doktora Graba, ale i ten w końcu zeznał, że jedynym wyjściem skutecznym, by wyzwolić się ze szponów tej djablicy, która wciąż czyha na niego — to ułatwić policji jej schwytanie.

Graba wrócił do miss Nory, która przyjęła go nieszczęśliwie; ale po upływie kilku tygodni wykorzystał Graba odpowiednią chwilę uspił miss Norę za pomocą środka nasennego i zatelefonował po policję, która zjawiała się i przewiozła śpiącą gangsterkę do więzienia.

Po aresztowaniu miss Nory zebrał się w knajpie „Pod grubą fają” przywódca gangsterów, na czele z Al Capone i Dillingerem, by naradzić się wspólnie nad sposobem wydostania miss Nory z więzienia. Gangsterów wyszedł Fred, który telefonicznie wezwał wielki oddział policji. Ale gdy policja wkroczyła do lokalu, właściciel restauracji nacisnął tajemniczy guzik, przy pomocy którego wsunął w ścianę pokój z gangsterami.

Policja natrafiła na ślad kontaktu elektrycznego i zaczęła rozwalać ściany; właściciel restauracji wysadził wtedy w powietrze swój bufet przy pomocy ładunku dynamitowego i nacisnął znów guzik, pozwalając gangsterom wyjść z kryjówki. Gangsterzy zaczęli strzelać. Fred z naczelnikiem policji, Bramingiem wbiegł na górę i oczom ich ukazał się straszny widok.

Gangsterzy zdołali umknąć, pozostawiając dwóch trupów. Wskoczyli do stojącego opodal auta ciężarowego i kazali, pod groźbą rewolweru, szoferowi jechać naprzód. Ale po krótkim czasie powziął Dill postanowienie, w jaki sposób wyprowadzić policję w pole. Rozkazał szoferowi skierować auto z powrotem.

Gangsterzy wyrzucili szofera i wyskoczyli z pędzącego auta, które jadąc w pełnym rozpędzie wpadło na samochody policyjne, powodując straszną katastrofę, która zagroziła całą ulicę. A tymczasem gangsterzy zdołali zbiec.

Sędzia Green, na podstawie zeznań Freda i wywiadowców, którzy rozpoznali wśród uciekających gangsterów Al Capone, postanowił aresztować go.

Dotychczas policja dawała mu spokój. Liczono się z nim, bowiem Al Capone był solidnym obywatelem, płacił za swe przedsiębiorstwa należne państwu podatki. Gdyby władze śledcze posiadały konkretne dowody o jego zbrodniczej działalności, byłyby zmuszone osadzić go w więzieniu. Ale przebiegłość tego człowieka polegała właśnie na tym, że zawsze potrafił zachować wszelkie pozory swej niewinności. Miał wielu wielbicieli i pokłonników, a podczas ostatnich wyborów do senatu wystawił swą kandydaturę i przepadł tylko małą ilością głosów...

Teraz dopiero miał Green w swym ręku tak niezbitę dowody jego zbrodniczej działalności, zeznania ludzi, którzy go widzieli strzelającego, ha, policjantów, że postanowił raz na zawsze skończyć z legalnością wodza gangsterów. A chociaż sędzia Green, będąc przeznaczony do spraw szczególnej wagi, miał dość szerokie pełnomocnictwa, bał się przeprowadzić tak wielką rewolucję na własne ryzyko...

Porozumiał się z naczelnym prokuratorem. Również i prokurator w tak poważnej sprawie nie chciał działać na własną rękę. Porozumiał się z centralnymi władzami w Washingtonie. Po wielkich naradach w ministerstwie zapadła decyzja aresztowania Al Capone i wszczęcia przeciw niemu procesu o stawianie oporu policji, z bronią w ręku. Na podstawie kodeksu karnego należy mu się kara śmierci.

Po otrzymaniu odpowiednich instrukcji, odbył Green konferencję z naczelnikiem policji Bramingiem, który wydelegował sześciu uzbrojonych wywiadowców do Cicero z nakazem aresztowania Al Capone.

O tym nakazie aresztowania Al Capone Green nie zawiadomił nikogo i trzymał tę sprawę w ścisłej tajemnicy przed prasą. Prasa zresztą nie podała nawet wiadomości o tym, że Al Capone brał udział w walce policji z gangsterami podczas oblawy na knajpę „Grubej fajy”. Nie wolno

wszak dyskredytować króla. Opinia publiczna nie wiedziała o tym, że władze postanowiły aresztować Al Capone.

O trzeciej w nocy zjawili się przed bramą pałacu Al Capone w Cicero sześciu wywiadowców i zadzwonili.

Bramę otworzył jakiś wysoki Murzyn. — O co chodzi? — zapytał i zasłonił swą atletyczną postawą wejście. W ręku jego błysnął rewolwer.

— Jesteśmy delegowani przez policję związkową. Odsuń się, ty czarna bestjo, i wpuść nas do środka... — krzyknęli wywiadowcy i weszli do wnętrza.

Gdy Murzyn usłyszał, kim są nieznajomi, burknął tylko coś pod nosem i usunął się na bok. Wywiadowcy nie zauważyli uśmiechu na wargach Murzyna tak, jak gdyby miał zamiar im powiedzieć:

— Za późno przyszliście. Nic z tego nie będzie...

Na pierwszym piętrze zatrzymali się wywiadowcy przed oszklonymi drzwiami, które prowadziły do szerokiego korytarza. Próbowali te drzwi otworzyć, ale były one zamknięte na klucz.

Krzyknęli tylko do Murzyna:

— Hej, ty czarny, otwórz drzwi...

— O co chodzi? — zapytał i zasłonił swą atletyczną postawą wejście. W ręku jego błysnął rewolwer.

Murzyn szybko wbiegł na górę, ukłonił się i oświadczył, że nie ma klucza, bowiem wszystkie klucze zabiera na noc miss Herlow.

— Któż to jest ta miss Herlow?

— Jest to zarządzająca pałacu.

— Czy śpi teraz?

— Oczywiście. Trzeba do niej zadzwonić, by ją zbudzić.

Wywiadowcy nacisnęli guzik dzwonka przy drzwiach. Czekali kilka chwil, aż ukazała się starsza pani, w piżamie. Na jej twarzy znać było ślady minionej piękności. Spojrzała na nieznajomych i zapytała:

— O co chodzi, panowie?

— Otwórzcie!

— Nie otwieram nieznajomym drzwi...

— Jesteśmy z policji związkowej.

— Poproszę o legitymacje...

Wywiadowcy pokazali przez oszklone drzwi legitymacje.

— A czy mają panowie nakaz przeprowadzenia rewizji?

Starszy wywiadowca wyjął i pokazał nakaz przeprowadzenia rewizji i aresztowania Al Capone.

— Jeśli tak, otworzę w tej chwili, tylko wróćcie z kluczami — odrzekła panna Herlow. Wysłała po kilku minutach wróciła, już ubrana w piękny szlafrok, i z grzecznym uśmiechem na wargach otworzyła drzwi.

Panna Herlow była nader uprzejma i wywiadowcy, którzy oczekiwali opryskliwego przyjęcia, byli zaskoczeni taką uprzejmością. Zdziwiła ich również, że przy drzwiach wejściowych zastali tylko jednego Murzyna, uzbrojonego w rewolwer.

Często opisywała prasa, jak bardzo jest uzbrojona straż w pałacu Al Capone. Przy drzwiach stoi kilku od stóp do głów uzbrojonych strażników, Murzynów i białych. Al Capone bał się napadu ze strony konkurencyjnych band gangsterów, poza tym nie brakło mu wrogów osobistych.

A tu nagle taki spokój wokoło. Ani jednego strażnika, a ta panna Herlow jest wyjątkowo uprzejma. Miss Herlow zapytała:

— A właściwie w jakiej sprawie panowie tu przybyli?

— Proszę zaprowadzić nas do sypialni mister Al Capone.

Miss Herlow nie była zdziwiona tą odpowiedzią. Jak widać, oczekiwała tych słów ze strony wywiadowców, bowiem odpowiedziała ze spokojem:

— Do sypialni mogę panów wprowadzić, ale pana Al Capone nie ma...

— Jak to nie ma?

— Po prostu nie ma, bo mister Al Capone jest obecnie w podróży...

— W jakiej podróży?

— W swojej willi, na Florydzie.

Wywiadowcy spojrzeli na nią podejrzliwie

— Kiedy to mister Al Capone wyjechał?

— Cztery tygodnie temu i cały czas, o ile mi wiadomo, przebywa na Florydzie. Zresztą, jest chory...

— Cztery tygodnie?

Wywiadowcy uśmiechają się. Byli wszyscy obecni podczas oblegania knajpy „Grubej fajy” widzieli na własne oczy trzy dni temu Al Capone wśród ostrzeliwujących się, uciekających gangsterów, a tu opowiadają im takie kłamstwo! I do tego z jakim uśmiechem na wargach ta dama mówi. Jak gdyby to miało być prawdą!

— Miss, pani kłamie, mamy na to dowody, że mister Al Capone był przed trzema dniami w zgoła innym miejscu...

Miss Herlow nie poczuła się wcale obrażona tym oskarżeniem, tylko odrzekła ze spokojem:

— Moi panowie, jeszcze nigdy nie kłamałam. Mister Capone jest już czwarty tydzień w swej willi na Florydzie. W ciągu tego czasu ani na jeden dzień stamtąd nie wyjechał...

Wywiadowcy zamienili się podejrzliwym spojrzeniem.

— Wobec tego zmuszeni jesteśmy dokonać rewizji w pałacu...

Wywiadowcy przeprowadzili badanie reszty służby; zapytali starą kucharkę, Włoszkę, która zaledwie rozumiała po angielsku:

— Babciu, gdzie jest Al Capone?...

— Nie ma Al Capone, wyjechał...

— Kiedy wyjechał?...

— Jeden, dwa, trzy, cztery tygodnie temu...

— A prawdę mówisz, babciu?...

— Szczerą prawdę, ja nigdy nie kłamać...

— Bo cię Pan Bóg ukarze...

— Cztery tygodnie temu wyjechał... na Florydę...

W pokoju służbowym zastali śpiącego małego pięcioletniego chłopca.

— Ten powie prawdę — odezwał się starszy wywiadowca.

Z trudem obudzono chłopaka. Starszy wywiadowca wszczął z nim rozmowę:

— Jak się nazywasz?

— Harry...

— Słuchaj, Harry, czy ty lubisz cukierki?

— Nie, nie lubię...

— A cóż ty lubisz?

— Rower.

— Dobrze. Kupię ci rower, ale masz mi powiedzieć prawdę, kiedy widziałeś wujaszka Al Capone po raz ostatni?

— Al Capone nie ma... wyjechał cztery tygodnie temu na Florydę — jednym tchem odrzekł malec, jak gdyby wyuczona lekcję.

Dalszy ciąg jutro.

Stan oblężenia w Palestynie zostanie częściowo wprowadzony

JERUZOLIMA (PAT). W Palestynie utrzymuje się pogłaska, że wkrótce wprowadzony będzie stan oblężenia, początkowo tylko w tych okęgach, gdzie akcja terrorystyczna jest najostrzejsza.

W starym mieście w Jeruzolimie zastrzelono wczoraj właściciela sklepiu żydowskiego.

W wiosce arabskiej w okolicy Haify doszło do bójki między mieszkańcami a ban-

dą uzbrojonych powstańców arabskich, którzy domagali się od mieszkańców daniny na rzecz powstania. Wiece odmówiła żądaniu powstańców. W czasie ataczki kilka osób odniosło rany.

Tartak żydowski w Jaffie uległ spaleniowi wskutek akcji sabotażowej. Szkody obliczane są na 10.000 funtów. Władze brytyjskie zburzyły dwa domy w miejscowości Bethanina za podłożenie na drodze bomby.

Japonia śle wojska do Chin

SZANGHAJ (PAT). Według wiadomości z Tokio przygotowywane jest wysłanie dalszych oddziałów wojska do Chin, gdyby sytuacja na skutek ostatnich incydentów antyjapońskich uległa pogorszeniu.

TOKIO (PAT). Agencja Doanei donosi, że ostatnie wypadki w Szanghaju przyczyniają się do dalszego zaostrezenia stanowiska kół marynarki japońskiej wobec Chin. Przez całą ubiegłą noc odbywała się konferencja wyższych dowódców floty japo-

skiej. Po konferencji tej admirał Nagano oświadczył przedstawicielom prasy: „Nie chodzi już o rozmowy, czy też składanie deklaracji — trzeba działać“.

Wyorał skrzynię z pociskami

Na polach Bolesława Kulińskiego, we wsi Zelechcin, pow. Rawsko Mazowiecki, podczas orania, znaleziona została wielkich rozmiarów skrzynia, zawierająca 45 pocisków arty-

Z hiszpańskiego frontu walki

TOLEDO (PAT) — Korespondent Reutersa, który odwiedził Toledo, donosi, że liczba

powstańców, broniących się jeszcze w Alcazarze, jest oceniana na 800 do 1000 żołnierzy.

Włoskie rewelacje o... Genewie

RZYM (PAT). „Tribuna“ w korespondencji z Paryża udawadnia, że Liga Narodów, odmawiając usunięcia Abisyczyków z Genewy coraz bardziej uprawia politykę pro-sowiecką.

Włochy odepchnięte od prac genewskich, jednocześnie nie

będą brały udziału w pracach przygotowawczych do nowego Locarna, którego Sowiety specjalnie się obawiają, wobec znikomych możliwości ich udziału w tym układzie.

W ten sposób Genewa prowadzi przez to samo sowiecką grę.

Wstrząsający wypadek na szosie

W dniu wczorajszym wydarzył się na szosie pod Grójcem wstrząsający wypadek.

Około godziny 1-ej wspomnianą szosą przejeżdżał samo-

chód osobowy. Auto jechało z nieprawdopodobną wprost szybkością. W pewnej chwili przez szosę przebiegał 8-mio letni Jan Koziec.

Chłopiec dostał się pod koła pędzącego samochodu, ponosząc śmierć na miejscu. Szofer, zwiększył szybkość i zbiegł.

Zawiadomiona policja natychmiast wszczęła energiczne dochodzenie i w chwili obecnej jest już na tropie zbrodniczego szofera.

Pełna tabela 36 Loterii

IV klasa — 15-ty dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

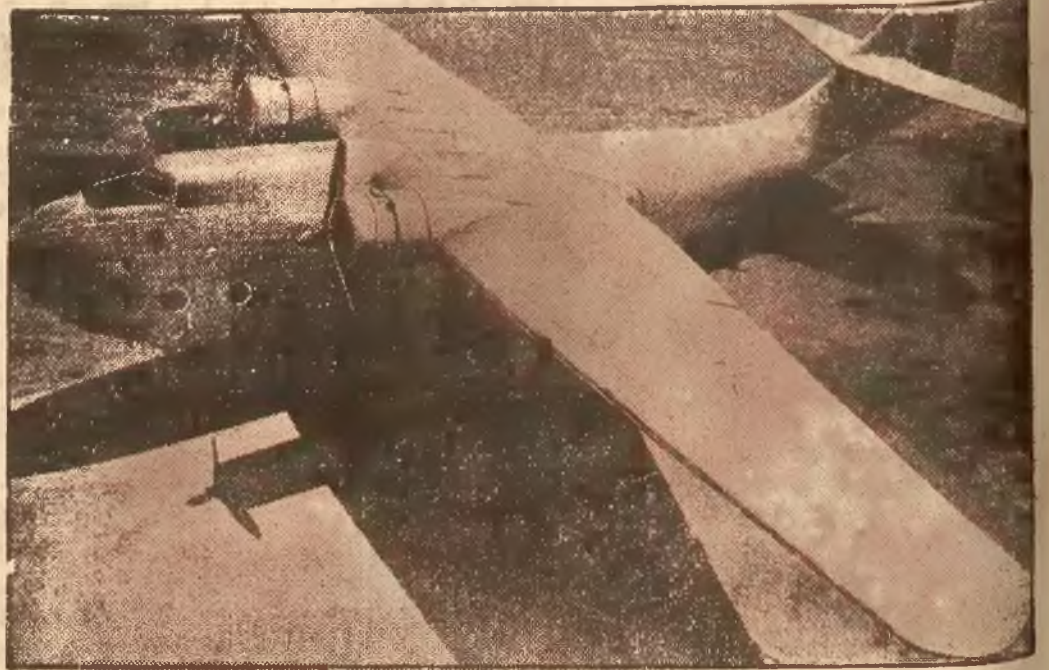
3.000 zł na n-ry: 12091 34281 120519.
10.000 zł na n-ry: 162428.
5.000 zł na n-ry: 5214 21567 54327 50800 72979
10000 104068.
1.000 zł na n-ry: 20164 32566 60311 75874
10000 111418 111538 113340 118212
1.000 zł na n-ry: 147590 17213 188218.
1.000 zł na n-ry: 425 21265 24292 27659 28491
10000 43352 47342 51894 57902 66429 69770
10000 89772 103354 113340 116365 132290 152892
157000 170331 172936 173887 174519.

Wygrane po 200 zł.

135 560 422 713 926 48 1096 182 219
3024 24 337 369 79 611 14 61 833 81 950
5088 179 82 335 537 74 361 75 905 82
80 50 232 37 396 433 564 632 895 920 6072
80 6 895 8069 121 52 70 278 566 651 747
381 9215 317 548 96 789
10023 70 145 78 211 50 389 498 571
757 66 839 947 11012 103 20 417 90 521
608 780 919 53 12178 635 787 95 804 37
41 78 13076 393 355 454 618 742 56 14034
296 367 727 724 870 59 15049 138 40 70 89
13 348 724 725 861 83 678 56 16182 202
708 18030 422 530 85 639 742 19200 6
19 66 345 314 609 56
10396 842 905 21213 51 421 54 543 92
60 78 884 949 93 22099 224 84 317 70
95 908 49 618 974 23215 56 62 470 543 725
932 24049 191 390 408 49 67 635 756 895
635 38047 65 679 83 719 41 26107 56 376
42 78 131 705 18 87 845 75 923 27056 135
200 404 634 803 28171 300 565 899 963
28443 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 36055 203 445 563 70 81
320 404 634 803 28171 300 565 899 963
38043 52 102 69 316 76 94 499 566 609
63 55 718 73 814 76 595
30017 78 142 266 428 53 695 833 885
48 937 5120 12 24 126 223 37 396 401
580 40 611 891 2014 29 148 327 515 962
13884 311 39 438 59 514 44 694 851 34004
61 406 41 18 23 33 673 756 825 35152 286
728 723 92 94 3605

Negus Haile Selassie po przybyciu do Genewy. Widzimy go ze świtą podczas spaceru.

Nowy amerykański olbrzym powietrzny, który może zabrać 32 pasażerów. Koszt budowy wyniósł pół miliona dolarów.

W Holandii odbyły się ostatnio wielkie manewry. Na zdjęciu widzimy oddział samochodów pancernych podczas postoju.

W Niemczech odbywają się wielkie manewry jesienne. Na zdjęciu małe tanki, ukryte w lesie.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Otwarcie narod. zaw. strzeleckich w Wilnie

W czwartek nastąpiło w Wilnie uroczyste otwarcie XI narodowych zawodów strzeleckich o mistrzostwo Polski, nad którymi protektorat objął Pan Prezydent R. P. Ignacy Mościcki. Całe miasto przybrało w tym dniu wyjątkowy charakter. Na ławkach powiewają flagi o barwach narodowych. Zawody traktowane są jako wielkie święto sportowe.

Punktualnie o godz. 9 rano przed strzelnicą małowalibrową na Pióromoncie i przed masztem ustawili się wszyscy zawodnicy biorący udział w mistrzostwach w liczbie 661.

W kilka minut po tym przyjechał na strzelnicę dowódca O. K. III gen. Franciszek Kleberg w towarzystwie wojewody wileńskiego Ludwika Bociańskiego i gen. Skwarczyńskiego. Orkiestra odegrała hymn państwowy i równocześnie wciągnięto uroczystie na maszt flagę narodową. Po tej wstępnej uroczystości gen. Kleberg wygłosił do zawodników, reprezentantów władz cywilnych i wojskowych krótkie przemówienie, w którym wspominał o wielkiej tradycji sportu strzeleckiego w Pol-

sce, zobrazował założenie Zw. Strzeleckiego i w końcu z naciskiem podkreślił potrzebę propagandy tej gałęzi sportu, obrony narodowej.

Po przemówieniu gen. Klebergu udano się na strzelnicę, gdzie strzaly honorowe oddali gen. Kleberg, woj. Bociański, gen. Skwarczyński, płk. Przyjałkowski, prezes Zw. Strzel. Paschalski, sen. Dobaczewski, płk. Friedrich i wielu innych.

Wszyscy strzelający uzyskali dość dobre wyniki. Strzelanie odbywało się z pozycji leżącej z odległości 25 m.

Po zakończeniu części sportowej na Pióromoncie, wszyscy udali się na cmentarz Rossa, gdzie zawodnicy w wielkim skupieniu przemaszerowali przed mauzoleum, składając hołd pamięci marszałka Józefa Piłsudskiego. Przy dźwiękach Pierwszej Brygady delegacja na czele z gen. Klebergiem, woj. Bociańskim, gen. Skwarczyńskim — złożyła wieńiec na płycie, pod którą spoczywa matka i serce marszałka.

W godzinach popołudniowych na wszystkich strzelnicach wileńskich odbyły się strzelania treningowe.

Polska drużyna hokejowa wystąpi w Belgii

W Brukseli sztuczne lodowiska przygotowują międzynarodowy sezon hokejowy. W programie spotkań znajduje się również wizyta polskiej drużyny. W tym celu belgijczycy zwrócili się do Polskiego Zw. Hokeja na Lodzie z prośbą o przysłanie do Belgii jednej z polskich drużyn. Zarząd Pol. Zw. Hokeja na lodzie wyraził już swoją zgodę, podając Belgom do wyboru

adresy kilku najlepszych klubów polskich.

Jak się dowiadujemy, Belgowie zwrócili się do Amsterdamu i Kolonii z propozycją zorganizowania tam dla drużyny polskiej dodatkowych dwóch spotkań. W ten sposób nasi hokeiści rozegraliby zagranicą trzy mecze na wczątku sezonu zimowego.

Sprawa meczu piłkarskiego z Paryżem

Jak już podaliśmy Warsz. Okr. Związek Piłki Nożnej prowadzi obecnie pertraktacje w sprawie rozegrania meczu z reprezentacją Ligi paryskiej. W.O.Z.P.N. proponuje rozegranie pierwszego meczu w listopadzie w Warszawie. Paryż wysława propozycje rozegrania meczu w Paryżu w ostatnią niedzielę marca. Pertraktacje trwają.

Bokserzy bawarscy przyjadą do Polski

Niemieckie Biuro Informacyjne donosi, że bawarska reprezentacja bokserka przyjęła zaproszenie Polskiego Zw. Bokserskiego na rozegranie dwóch spotkań w Polsce. 6 grudnia Niemcy mają walczyć w Łodzi, a 8 grudnia w Poznaniu.

Nowa wizyta niemieckich kolarzy

W najbliższych dniach przyjeżdżają do Polski niemieccy kolarze torowi, którzy wezmą udział w międzynarodowych zawodach kolarskich w Łodzi (4 października) i w Warszawie (7 października). Niemcy przysyłają zwycięzców olimpijskich w tandemie Ihbe — Lorenz oraz Karscha, Kloecknera, Hoffman na i Arnda. Ze strony polskiej walczyć będą najlepsi kolarze Warszawy i Łodzi.

Skład Gdańska na mecz z Warszawą

Na mecz piłkarski z Warszawą, który się odbędzie dn. 4 października, skład Gdańsk wystawia następującą drużynę: Steffens, Jnntz, Knorr, Ritschek, Matthies, Richter, Stolzenberg, Bartol, Mandelkau, Bebelowski, Götze.

Jędrzejowska 6 tenisistką świata

Słynny teoretyk tenisowy Wallis Myers, 40-letniego coroczne listy tenisowe uważane są przez świat sportowy za niemal oficjalną klasyfikację najlepszych raket świata, ogłosił listę za rok 1936.

W liście tej po raz pierwszy, względnie jest Jadwiga Jędrzejowska, którą Myers sklasyfikował na 6-ej pozycji. Klasyfikacja jest niewątpliwie bardziej uzasadniona, niż klasyfikacja Gilou.

Międzynarodowy turniej tenisowy o mistrzostwo Łodzi

W drugim dniu międzynarodowego turnieju tenisowego o mistrzostwo Łodzi przybyli i wzięli udział w turnieju Tłoczyński i Wittman, którzy w ostatniej chwili zdecydowali się przyjechać do Łodzi. Nie przybył natomiast Tarłowski. Wy-

niki czwartkowe były następujące: Jędrzejowska — Ulrichsowa 6:0, 6:1. Tłoczyński — król 6:0, 6:1. Tłoczyński Skusiewicz 6:0, 6:0. Wittman — Herman 6:0, 6:1. Ponadto odbyło się kilka spotkań w konkurencji juniorów.

Wyjazd bokserskiej repr. Europy do Ameryki

Reprezentacja bokserska Europy gry, lekka — Harangi (Węgry), półśrednia — Mandi (Węgry), średnia — Bonadio (Włochy), półciężka — Michelot (Francja), ciężka — Nagy (Węgry).

Reprezentacja wyjechała pod kierownictwem p. Kankowskiego.

Rozgrywki o puchar króla Szwecji

W końcu października odbędą się w Sztokholmie międzynarodowe mistrzostwa tenisowe w hali o puchar króla Szwecji Gustawa V, znanego w sferach tenisowych jako Mr. G. Rozgrywki mają drużynowy charakter na podobieństwo zawodów o puchar Davisa. Dotychczas do rozgrywek zgłosiły się: poza Szwecją Francja, Niemcy, Anglia, Szwajcaria, Finlandia, Dania i Norwegia.

Wzorem lwowskiej Pogoni Cracovia przystąpiła do wydawania miesięcznego biuletynu sportowego, informującego członków i sympatyków klubu oraz społeczeństwo o swoich pracach i zamierzeniach. Pierwszy numer już się ukazał. Za-

Biuletyn sportowy Cracovii

wiera on m. in. wyjątek z artykułu p. dr. Cetnarowskiego, artykuły Zygmunta Nowakowskiego, dr. Wojakowskiego oraz obszerny przegląd pracy klubu we wszystkich dziedzinach sportu.

Wzorem lwowskiej Pogoni Cracovia przystąpiła do wydawania miesięcznego biuletynu sportowego, informującego członków i sympatyków klubu oraz społeczeństwo o swoich pracach i zamierzeniach. Pierwszy numer już się ukazał. Za-

DRUKI

wszelkiego rodzaju
jak czasopisma, broszury, prospekty,
afisze, ulotki, oraz druki handlowe
wykonuje solidnie
szybko i tanio

DRUKARNIA MONOPOL

Kraków, Na Gródku 2. Tel. 173-02

Kraków na przyjęcie uczonych

Prezydent M. Dr. Kaplicki wydał zarządzenie, by z okazji odbywającego się w Krakowie III. Polskiego Zjazdu Filozoficznego architektoniczne zabytki miasta były iluminowane.

Piękna inicjatywa młodzieży gimnazjalnej

IV. klasa Państw. Gimn. Żeńsk. im. A. Mickiewicza w Krakowie powzięła myśl roztoczenia opieki nad mogiłą Konfederatów Baraków, znajdujących się przy ul. Loretańskiej przed kościołem OO. Kapucynów. Zarząd Miejski decydując wychowawczo znaczenie odnoszenia się z pietyzmem młodzieży do narodowych pamiątek udzielił pozwolenia na podjęcie tej pięknej inicjatywy.

„Zaczarowane koło”

Teatr Związku Młodzieży Przemysłowej i Rękodzielniczej w Krakowie, ul. Skarbowa 1. 2, odgra na rozpoczęcie sezonu teatralnego 1936/7 w niedzielę dnia 27-go września br. o godz. 19-tej dramat Lucjana Rydla p. t. „Zaczarowane koło”. Bilety wstępu przy wejściu w cenie 49—99 gr. Orkiestra symfoniczna pod batutą W. Kalki.

Artystki żegnają Bagatele

Barbara Halmirska, Alexander Gronowski, kwartet Wyględowskich, którzy przez szereg miesięcy gościli w „Bagateli” w dziedzinie rewii pt. „Buzi ostatni raz” pożegnają krakowską krakowską publiczność. Cały zespół w powyższej pożegnalnej rewii stwarza szereg postaci ujętych przez reżyserję w stylu zabawnej komedji.

DRUKI

WSZELKIEGO
RODZAJU
jak czasopisma, broszury,
afisze, ulotki i t. d.
wykonuje solidnie
szybko i tanio

Drukarnia „Monopol”
Kraków, ul. Na Gródku 2
Telefon 173-02.

Potworna zemsta kochanki

Antoni Bodys utrzymywał od 4 lat bliższe stosunki z mieszkanką wsi Górnik Nowe, 19-letnią Agatą Najdą. Ostatnio Bodys zdecydował się ożenić z inną dziewczyną. Agata Najda chcąc wyrzucić zemstę na niewiernym kochanku, zaprosiła go do siebie i tu w czasie gdy Bodys zasnął, dokonała na nim potwornego zabiegu... Sąd okręgowy w Zamościu po rozprawie przy drzwiach zamkniętych, skazał Najdównę na 5 lat więzienia.

Kto jest pewny, że nigdy nie będzie potrzebował pomocy Pogotowia Ratunkowego niech odmówi datku!

KRONIKA KRAKOWA

Program „Tygodnia Lotniczego” w Krakowie

Sobota 26. IX. godz. 18.20: Przemówienie przez radio prezesa Zarządu Okręgu Wojewódzkiego LOPP. p. Generała Narbut Łuczyńskiego. W czasie dnia: 2 próby alarmu lotniczo-gazowego: dzienna i nocna. Na ulicach będą mogły ukazywać się wyłącznie osoby zaopatrzone w maski, lub w kartki z rysunkiem maski. Kartki te nabywać można w Ośrodku Propagandy LOPP, ul. Pierackiego 1, zaś w dniu alarmu u lotnych patroli w cenie 10 groszy za sztukę.

Niedziela 27. IX. o godz. 9.00: Uroczysta Msza św. w kościele N. Marii Panny z kazaniem.

Na Rynku Gł. przed kościołem zbiórka stowarzyszeń, związków i kół LOPP z transparentami. Godz. 10.00: Przemówienie wiceprezydenta miasta p. dr. Stanisława Klimeckiego. Godz. 10.30: Podniesienie sztandaru LOPP. na maszt. Defilada. Po defiladzie pochody propagandowe i pokazy odkażenia. Godz. 21.30: Dancing w kawiarni Feniks.

Poniedziałek 28. IX.: „Dzień Młodzieży LOPP”.

Wtorek 29. IX.: „Dzień Urzędników”.

Środa 30. IX.: „Dzień Kobiet”. O godz. 18.00 Kongres Związków Kobietych w sali Muzeum

Przemysłowego przy ul. Smoleńskiej 9.

Czwartek 1. X.: „Dzień Robotników”.

Sobota 3. X.: „Przemysł, Kupiectwo i Rzemiosło dla LOPP”. O godz. 21.00 Dancing w Oficerskim Kasynie Garnizonowym.

Niedziela 4. X.: „Dzień Poczty”. Korowody propagandowe, pokazy odkażenia, zabawa w Związku Pocztców. Na szybowisku w Bodzowie od godz. 10-tej rano pokazy szybowcowe. O godz. 8—21 Loteria fantowa pod arkadami Sukiennic staraniem Przemysłu, Kupiectwa i Rzemiosł.

Rzuciła się pod koła pociągu w Prądniku Czerw.

W Prądniku Czerwonym miała miejsce wczoraj przedpołudniem wstrząsająca tragedia. Tło jej jest następujące:

31-letnia Maria Idzik, zamieszkała w Górze Narodowej 75, matka dwojga dzieci, żona robotnika, kochała się nieszczęśliwie w 30-letnim robotniku Władysławie Włodku, zamieszkałym w Prądniku Czerwonym przy ul. Dobrego Pasterza. Ze względu na to, że posiadała dzieci, nie mogła się połączyć ze swym ukochanym.

Wczoraj była specjalnie zdenerwowana i zrezygnowana, co pobudziło ją do szaleńczego kroku. Oto rzuciła się pod koła pociągu na sławnym już „torze śmierci” w Prądniku Czerwonym. Skutki desperackiego kroku

były straszne: pociąg zmiażdżył Idzikowej głowę, oraz odciał od tułowia obie nogi i rękę. Idzikowa poniosła śmierć na miejscu. Zwłoki jej przewieziono do

Zakładu Medycyny Sądowej. Tragedja Idzikowej oraz charakter jej szaleńczego kroku wywołały w całym Krakowie i okolicy wstrząsające wrażenie.

OWŁOSIENIE
na rękach, nogach, pod pachami usuwa skutecznie
Razol dla Pań
Paczka Zł. 1.50
Schönwald, Kraków, Dietla 51
Bezpłatny pokaz usuwania włosów we firmie.
Prospekty na żądanie.

Krwawa masakra w Dąbiu

Na powracających wczoraj po północy ulicą Wieczystą w Dąbiu 30-letniego Jana Pustelnika, dorożkarza, zamieszkałego przy ul. Pasterskiej 5, oraz 50-letnie-

Franciszka Parylaka, gisera, zamieszkałego przy ulicy Pasterskiej 3, napadli dwaj nieznani osobnicy, masakrując ich w o-

krutny sposób. Pustelnik i Parylak byli nieco podchmieleni, tak że prawdopodobnie nie stawiali oporu, wskutek czego doznali szeregu ran na całym ciele.

Zawezwane pogotowie ratunkowe przewiozło ofiary, prawdopodobnie zemsty, do szpitala św. Łazarza, udzielając im poprzecznie opatrunku.

Za opryskami wszczął pościg komendant posterunku P. P. w Dąbiu.

Daisze dochodzenia w toku.

„FOTO-STYL”

Zakład Artystyczno-Fotograficzny
KRAKÓW, GRODZKA 44

Wykonuje po najniższych cenach zdjęcia portretowe, grupowe oraz do legitymacji.
Wykonanie szybkie i staranne.

LUSTRA

wszelkiego rodzaju wykonuje najtaniej

ZAKŁAD SZKLARSKI

S. FINKELSTEIN. Kraków, św. Krzyża 3
Telefon Nr. 129-03

Wykonuje wszelkie roboty w zakresie szklarstwa wchodzące — po cenach konkurencyjnych.

Odnawia stare lustro

LUSTERKA do torebek

Wrzesień

26

Sobota
Justyny

Z Teatru im. J. Słowackiego

„Głupi Jakób” (Gościnnie występy Jánosy Stępowskiego).

KINA

Adria: „Rose Maria”.
Apollo: „Pekusa”.
Atlantyk: „Nasze słońeczko” i „Noc weselna”.
Bagatela: „Za chwilę soczęcica” oraz rewia „Buzi ostatni raz”.
Dom Żelnicza: „10 proc. dla mnie”.
Przebieg: „Książę Woronców”.
Stella: „Zew dzikich” oraz „Namiętni”.
„Namiętni kochankowie”.
Świt: „Carewicz”.
Sztuka: „Concertina”.
Uciecha: „Pastern”.
Wanda: „Rose Marie”.
Zorza: „Córka gen. Pankratowa”.

Radio krakowskie

Godz. 7.30 Program na dzień bieżący 7.30 Kilka informacji 7.40 Muzyka z płyt 12.03 Płyty, 14.30 Koncert zyczeń z płyt, 15.35 Wiadomości gospodarcze, 18.10 Pogadanka aktualna, 18.20 Chwilka społeczna poświęcona LOPP. 18.25 Koncert z płyt, 18.40 Odczyt, 18.50 Koncert reklamowy, 23 Muzyka lekka z płyt.

Nocny dyżur aptek

Apteka po Złota Głowa Rynek gł. 13 pod Trzema Koronami Retoryka i Czternasta Lubicz 7, Stradom 7, Królowej Jadwigi Karnielicka 9. Marjańska Kazimierza Wielkiego 6.

Podgórze: Apteka pod Orłem, Plac Zgody 18.

Ćwiczenia przeciwlotnicze w Krakowie i okolicy

Dziś między godziną 12—14 oraz 19—22 odbędą się w Krakowie i okolicy ćwiczenia przeciwlotnicze.

Należy pamiętać, że długi nieprzerwany sygnał syren fabrycznych i środków alarmowych domowych oznacza początek alarmu, natomiast przerywany sygnał tak syren fabrycznych jak i środków alarmowych domowych oznacza koniec każdego alarmu.

Ponadto należy pamiętać, że w czasie drugiego alarmu żadne światło nie może być widoczne na zewnątrz i należy je albo wcześniej zamaskować, albo zgasić, albo zasłonić natychmiast po usłyszeniu sygnału oznaczającego początek alarmu.

Wszyscy mieszkańcy powinni dostosować się ściśle do rozporządzeń władz, zachowując spokój i porządek, nie utrudniając kontroli władzom wykonawczym.

Po odwołaniu alarmu wieczornego, życie powraca do normalnego stanu.

5

groszy dziennie! wynosi prenumerata najpopularniejszego dziennika krakowskiego

Ostatnie Wiadomości
Krakowskie

Dalsze szczegóły afery Parylewiczowej

„Czas” donosi: W zachowaniu się Parylewiczowej zaszła ostatnio zmiana. Przebywając stale w krakowskim więzieniu św. Michała żona b. prezesa apelacji nerwowo nie wytrzymała całkowitej izolacji w udosobnionej celi.

W rezultacie zdarza się, że Parylewiczowa całymi godzinami płacze, nie znaczy to jednak, by uznawała swą winę.

Ubiegłego dnia bawił w Krakowie obrońca Parylewiczowej mec. Szurlej z Warszawy, który będąc u sędziego Korusiewicza poczynił wstępne kroki w sprawie obrony i zwrócił się o zezwolenie na odwiedzenie Parylewiczowej przez jej córkę.

Jak się dowiadujemy, pozwolenie takie zostało udzielone z tym, że rozmowa odbędzie się w obecności przedstawicieli władz sądowych i więziennych. Dochodzenia tymczasem prowadzone są pod kierunkiem apelacyjnego sędziego śledczego do spraw szczególnej wagi Korusiewicza nadal.

Dotychczas przesłuchano już ponad 200 świadków i liczyć się trzeba, że w dalszym ciągu liczba ta kilkakrotnie wzrośnie, gdyż zasięg tej przynębiającej afery jest coraz szerszy. Zgodnie z naszymi uprzednimi informacjami w najbliższym czasie

oczekiwać można, iż sędzię Korusiewicza wyjedzie do Warszawy, Lwowa, Rzeszowa i kilku miejscowości na Podhalu, gdzie są większe skupiska osób, których zeznania mogą wnieść nowe ważne szczegóły do gromadzonego skrupulatnie materiału śledczego.

Byłoby przed wczesne snuć szczegółowych przewidywań na temat procesu, który już obecnie budzi zrozumiałe zainteresowanie.

W każdym razie oprócz Parylewiczowej i Fleischerowej na ławie oskarżonych zasiądzie jeszcze kilka lub kilkanaście osób.

„Doboszowe gody,” Audycja radiowa

Dziś w sobotę 26 bm. o godzinie 19.10 nadaje Rozgłośnia Lwowska po raz drugi na wszystkie stacje Polskiego Radja — aycję „Doboszowe Gody”.

Jest to przepiękna opowieść rapsodu huculskiej, poematu J. Fedkowicza, — opiewająca znanego z legend i baśni huculskich Dobosza, huculskiego Janosika. Audycję opracowali dla radia Z. Lipczyński i Wł. Kowalczyk.

Stanisław Drabik przed mikrofonem

Dziś w sobotę 26 bm. o godzinie 21.00 wystąpi przed mikrofonem krakowskim — znany śpiewak oper polskich i zagranicznych Stanisław Drabik.

Artysta wykona przy akompaniamencie Bolesława Wallek-Walewskiego pieśni polskie Nie wiadomskiego, Walewskiego i Kasserna oraz pieśni kilku kompozytorów jugosłowiańskich i włoskich. Koncert ten będzie transmitowany przez wszystkie rozgłośnie polskie.

Tajemniczy zgon kupca

Wczoraj rano około godziny 9-tej przejeżdżał dorozką przez ul. św. Krzyża Maks Reiser, lat 65, kupiec, zamieszkały przy ul. Dajwór, wraz ze synem. Przejeżdżając obok szkoły św. Scholastyki Reiser uagle został z niewiadomych przyczyn i po chwili wyzionął ducha.

Na krakowskim bruku

Z mieszkania Rosenzweiga (F. liksa, przy ul. Powiśle 4, skradziono wczoraj po otwarciu drzwi dobranym kluczem lub wytrychem, garderobę, łącznej wartości 200 zł.

W nocy skradziono z zakładu fryzjerskiego Weiser Loli, przy ul. Lubicz 40, narzędzia fryzjerskie i bieliznę, wartości 288 zł.

W nocy na 24 bm. skradziono z nowej budowy, przy ulicy I. Osiedle Oficerskie L. 6 na szkodę inż. Badschki 12 arkuszy blachy do pokrywania dachu, wartości 90 zł.

Czy zaprenumerowałeś już najpopularniejszy i najtańszy dziennik krakowski

Ostatnie Wiadomości Krakowskie

Jeśli nie - uczyn to natychmiast!

Prenumerata miesięczna wynosi

Zł. 1.50 z odbiorem w administracji

Zł. 1.95 z odosowaniem do domu

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ul. Na Gródku 2 — Telefon 173-03

Morderca oddał się w ręce władz

Przed kilku dniami pisaliśmy o zamachu morderczym, jaki miał miejsce w Swoszowicach pod Krakowem.

Oto na kupcową Tomczykową napadł jej były przyjaciel, rzeźnik Stanisław Lechowicz.

Jak wiadomo Lechowicz po dokonaniu zamachu rewolwerowego zbiegł.

Nagle wczoraj zgłosił się sam

na posterunek PP. w Piaskach Wielkich, oddając się w ręce władz.

W czasie śledztwa Lechowicz zeznał, że działał w „roztargnieniu” (roztargnienie — które

mogło kosztować ludzkie życie!) i że rzekomo miał być pijanym.

Lechowicza przewieziono do więzienia św. Michała w Krakowie.

Dalsze śledztwo w toku.

Zniżka do kin: „Atlantic”, „Adria”, „Capitol”, „Swit” lub „Bagatela” dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich”
Ważna tylko w dniu 26 września 1936 r.

SPRZEDAŻ

Towary żelazne, aluminiowe, emaljowane, alpakowe, piece, karnisze, zamki, okucia meblowe, blachy, żelazka, — oraz wszelkie towary w ten zakres wchodzące. Ceny konkurencyjne

KRAKÓW
STAROWIŚLNA siedemnaście.

Głuchoniemy chłopiec pod kołami pociągu

Na przechodzącego torem kolejowym w Zawierciu 14-letniego Henryka Kozłowskiego najechał z tyłu pociąg osobowy.

Koła odcięły chłopcu lewą nogę poniżej kolana i palce u rąk. Ofierze własnej nieostrożności udzieliła pomocy dr. Gaździńska, po czym chłopca w stanie beznadziejnym przewieziono do szpitala w Zawierciu. Kozłowski jest głuchoniemym i niedorozwiniętym umysłowo.

Zabił siekierą żonę

Mieszkańcy wsi Zakole powiatu Mińskiego Mazowieckiego zamierzani zostali niesamowitymi krzykami dochodzącymi z mieszkania małorolnego gospodarza Stanisława Zakrzewskiego.

W kałuży krwi leżała na ziemi żona Zakrzewskiego 28-letnia Stanisława. W pobliżu stał morderca, trzymając w ręku siekierę, którą zabił swą żonę. Podobne potwornego czynu narazie nie ustalono.

Męża mordercę aresztowano.

Lekarka w roli pokojówki

Lucyna grzeecznie lecz wstrzeźliwie odpowiadała na pytania i biegła dalej, by zaspokoić ciekawość innych.

Dał się słyszeć ostry, przeciągły dzwonek z numeru 104. To Lilianna Szczęśna dała o sobie znak życia.

Lucyna zjawiła się natychmiast.

— Gdzie się podziewasz? Nie można wcale dodzwonić się ciębie! Czy mam tu całe wieki czekać?! — przywitała Lucynę ze złością artystka, wydymając pogardliwie dolną wargę. — Niech ci się nie zdaje, że możesz sobie teraz popołgować. Chociaż udało ci się w wyrafinowany sposób zwrócić na siebie uwagę wszystkich, dla mnie nie jesteś niczem innym, tylko garderobiana. Przywykłam do twojej obsługi i jak długo tu będę, żądam od ciebie posłuszeństwa.

— Ależ łaskawa pani, nie mam zamiaru zaniechać służby. Przybiegłam na zawołanie.

— Nie gadaj zbyt wiele i nie denerwuj mnie!

Lucyna bez słowa odpowiedzi zabrała się do uporządkowania pokoju. Artystka tymczasem w złości rozrzuciła różne przedmioty po podłodze.

— Pomóż mi włożyć pończochy. Zwawo, ruszaj się! — krzyknęła nagle, czerwona ze złości artystka.

Lucyna zbliżyła się spokojnie do Lilianny. Powoli i delikatnie zaczęła naciągać pończochę na nogę. Zdenerwowała to jeszcze bardziej aktorkę. Odsunęła gwałtownie rękę studentki i sama naciągnęła pończochę, lecz uczyniła to zbyt raptownie. I, o zgrozo! Oczko puściło, tworząc rysę na kilka centymetrów.

— Wynosić mi się natychmiast! — krzyknęła i wskazała Lucynie drzwi.

Przerażona studentka zabięła się do wyjścia, gdy wtem drzwi się głośno otwały i w progu stanął Krzewiński. Bładość jego twarzy świadczyła, że jest czemś przejęty.

— Dzień dobry paniom. Hałas, dolatujący z tego pokoju, zwabiły mnie tutaj. Co tu takiego zaszło?

Artystka wnet opamiętała się. Przybrała słodkawy wyraz i odrzekła:

— Małe nieporozumienie. Nie przypuszczam, aby pana to interesowało... Garderobiana jest strasznie niezaradna. Podobnie niezręcznej osoby w życiu mojem nie spekałam...

— Czy pani mówi e pannie Lucynie?

— Oczywiście, o garderobianie.

— Pozwoli pani, że będę innego zdania. Uważam, że jest to nietylko wyjątkowo dzielna, ale wysoce inteligentna osoba. Nie powinna na chwilę pełnić nadal obowiązku służącej. Gdybym pół majątku miał stracić, nie pozwolił by była zależną od kaprysów damulek. Dziś jeszcze pomówię z dyrektorem.

Krzewiński skinął lekko głową i opuścił pokój.

Lilianna z wściekłości zerwała w strzępy chusteczkę. Ustąpić przed zwykłą służącą, ona, wielka artystka i piękna kobieta. Nie... Jeszcze spróbuje swoich sił na dzisiejszym balu maskowym.

Na korytarzu podeszła do Krzewińskiego Lucyna i usilnie go prosiła, by nie interwenjował

w dyrekcji, gdyż chce do końca sezonu wytrwać.

Krzewiński musiał ulec jej życzeniu.

W zamian uzyskał jej zgodę na spędzenie z nim wieczoru na pożegnalnym balu w hotelu.

O zgodę dyrektora Tarnackowicza sam się wystarał.

Gdy Lucyna wróciła do pokoju służbowego, znalazła na stole list, adresowany do niej.

Otworzyła pośpiesznie kopertę. Obok czeku na okazałą sumę, leżał list treści następującej: „Szanowna i Droga Panno Lucyno! Pozwoli Pani, że wraz z moją głęboką podzięką przesyłam Jej honorarium lekarskie, jako skromną częśćkę mego dla-gu dziękczynnego.

Zawsze oddany Pani
Teofil Krzewiński
Dalszy ciąg nastąpi